

Dokument z posiedzenia

A9-0163/2022

24.5.2022

*****I**

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/842 w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego (COM(2021)0555 – C9-0321/2021 – 2021/0200(COD))

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i
Bezpieczeństwa Żywności

Sprawozdawczyni: Jessica Polfjärd

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu.)

Poprawki do projektu aktu

Poprawki Parlamentu w postaci dwóch kolumn

Skreślenia zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą** w lewej kolumnie. Zmianę brzmienia zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą** w obu kolumnach. Nowy tekst zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą** w prawej kolumnie.

Pierwszy i drugi wiersz nagłówka każdej poprawki wskazuje element rozpatrywanego projektu aktu, którego dotyczy poprawka. Jeżeli poprawka odnosi się do obowiązującego aktu, do którego zmiany zmierza projekt aktu, nagłówek zawiera dodatkowo trzeci wiersz, w którym wskazuje się odpowiednio obowiązujący akt i przepis, którego dotyczy poprawka.

Poprawki Parlamentu w postaci tekstu skonsolidowanego

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się wytluszczonym drukiem i kursywą. Fragmenty tekstu, które zostały skreślone, zaznacza się za pomocą symbolu **■** lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu wytluszczonym drukiem i kursywą i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

Tytułem wyjątku nie zaznacza się zmian o charakterze ściśle technicznym wprowadzonych przez służby w celu opracowania końcowej wersji tekstu.

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
UZASADNIENIE	43
OPINIA KOMISJI TRANSPORTU I TURYSTYKI	46
OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO	76
OPINIA KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI	97
PROCEDURA W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	120
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	122

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/842 w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego (COM(2021)0555 – C9-0321/2021 – 2021/0200(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2021)0555),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 192 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0321/2021),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z 8 grudnia 2021 r.¹,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia xxx²,
 - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
 - uwzględniając opinie Komisji Transportu i Turystyki, komisji, Komisji Rozwoju Regionalnego, jak również Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A9-0163/2022),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
 3. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia

¹ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

² Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję

1) Porozumienie paryskie, przyjęte w grudniu 2015 r. na podstawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), weszło w życie w listopadzie 2016 r. („porozumienie paryskie”). Strony porozumienia uzgodniły, że utrzymają wzrost średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2 °C ponad poziom sprzed epoki przemysłowej i że będą kontynuować starania o ograniczenie wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej **poziomów** sprzed epoki przemysłowej.

Poprawka

1) Porozumienie paryskie, przyjęte w grudniu 2015 r. na podstawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), weszło w życie w listopadzie 2016 r. („porozumienie paryskie”). Strony porozumienia uzgodniły, że utrzymają wzrost średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2 °C ponad poziom sprzed epoki przemysłowej i że będą kontynuować starania o ograniczenie wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej **poziomu** sprzed epoki przemysłowej, **kierując się m.in. zasadami sprawiedliwości i wspólnej, chociaż zróżnicowanej, odpowiedzialności oraz swoimi możliwościami. Przyjmując w listopadzie 2021 r. pakt klimatyczny z Glasgow, strony porozumienia paryskiego uznały, że ograniczenie wzrostu średniej temperatury na świecie do 1,5 °C znacznie zmniejszy zagrożenia związane ze zmianą klimatu i jej skutki, i zobowiązały się, że do końca 2022 r. wyznaczą sobie ambitniejsze cele na rok 2030.**

Poprawka 2

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 1 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a) Potrzeba podjęcia działań, aby ograniczyć poziom emisji, staje się coraz pilniejsza, co stwierdził Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC) w najnowszych sprawozdaniach – z 7 sierpnia 2021 r. pt. „Climate change 2021: The Physical Science Basis” [„Zmiana klimatu 2021: uzasadnienie na gruncie nauk fizycznych”] oraz z 28 lutego 2022 r. pt. „Climate Change

2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability” [„Zmiana klimatu 2022: skutki, przystosowanie się i podatność”]. IPCC z dużą pewnością stwierdził, że zmiana klimatu stanowi zagrożenie dla dobrostanu ludzi i zdrowia naszej planety oraz że jakiegokolwiek dalsze opóźnienie wspólnych globalnych działań zapobiegawczych, które mają nam pomóc przystosować się do zmiany klimatu i złagodzić jej skutki, zaprzepaści krótkotrwałą i ulotną szansę, by zapewnić wszystkim dobrą przyszłość i wysoką jakość życia. IPCC przedstawia nowe szacunki prawdopodobieństwa, że w nadchodzących dziesięcioleciach przekroczymy poziom globalnego ocieplenia wynoszący 1,5 °C, i stwierdza, że jeżeli nie nastąpi natychmiastowa, szybka i zakrojona na szeroką skalę redukcja emisji gazów cieplarnianych, ograniczenie globalnego ocieplenia do poziomu zbliżonego do 1,5 °C lub nawet 2 °C będzie nieosiągalne. Unia powinna zatem zająć się tą pilną kwestią przez intensywniejsze działania oraz zdobycie pozycji międzynarodowego lidera w walce ze zmianą klimatu.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

3) Europejski Zielony Ład³¹ łączy w sobie kompleksowy zestaw wzajemnie wzmacniających się środków i inicjatyw służących osiągnięciu neutralności klimatycznej w Unii do 2050 r. Ponadto określono w nim nową strategię mającą na celu przekształcenie Unii w sprawiedliwe i dostatnie społeczeństwo, którego gospodarka będzie nowoczesna, zasobooszczędna i konkurencyjna ***i w której wzrost gospodarczy będzie oddzielony od wykorzystania zasobów.***

Poprawka

3) Europejski Zielony Ład³¹ ***stanowi punkt wyjścia dla osiągnięcia unijnego celu neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. oraz celu osiągnięcia ujemnych emisji w późniejszym okresie, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119^{31a}.*** łączy ***on*** w sobie kompleksowy zestaw wzajemnie wzmacniających się środków i inicjatyw służących osiągnięciu neutralności klimatycznej w Unii ***najpóźniej*** do 2050 r. Ponadto określono

Celem strategii jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Jednocześnie transformacja ta w różnym stopniu oddziałuje na **kobiety i mężczyzn** oraz ma szczególny wpływ na niektóre grupy defaworyzowane, do których należą m.in. osoby starsze, osoby niepełnosprawne oraz osoby wywodzące się z mniejszości rasowych lub etnicznych. Należy zatem zagwarantować, że transformacja będzie sprawiedliwa i **sprzyjająca** włączeniu społecznemu, tak by nikt nie był pozostawiony w tyle.

w nim nową strategię mającą na celu przekształcenie Unii w sprawiedliwe i dostatnie społeczeństwo, którego gospodarka będzie nowoczesna, zasobooszczędna i konkurencyjna. Celem strategii jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Jednocześnie transformacja ta w różnym stopniu oddziałuje na **osoby wszystkich płci** oraz ma szczególny wpływ na niektóre grupy defaworyzowane, do których należą m.in. osoby starsze, osoby niepełnosprawne, **osoby cierpiące z powodu ubóstwa energetycznego lub transportowego** oraz osoby wywodzące się z mniejszości rasowych lub etnicznych. **Transformacja ma również różny wpływ na państwa członkowskie i regiony.** Należy zatem zagwarantować, że transformacja będzie sprawiedliwa i **będzie sprzyjać** włączeniu społecznemu, tak by nikt nie był pozostawiony w tyle.

³¹ Komunikat Komisji – Europejski Zielony Ład, COM(2019) 640 final z dnia 11 grudnia 2019 r.

31 Komunikat Komisji – Europejski Zielony Ład, COM(2019) 640 final z dnia 11 grudnia 2019 r.

^{31a} **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).**

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a) Aby ambitne cele klimatyczne

określone w niniejszym rozporządzeniu były akceptowalne społecznie, powinny im towarzyszyć równoważne ambitne cele społeczne. Wyższy poziom ambicji wiąże się ze znacznymi zmianami w odnośnych sektorach, a zmiany te mogą mieć skutki społeczne i wpływ na rynek pracy. Zmienionym celom redukcji emisji muszą towarzyszyć odpowiednie środki finansowe i polityczne, aby można było zagwarantować osiągnięcie tych celów w sposób sprawiedliwy społecznie. Środki te mogą obejmować m.in. oceny wpływu na zatrudnienie, w których bada się wpływ na miejsca i warunki pracy zarówno na szczeblu krajowym, jak i regionalnym, a także na przyznawanie zasobów krajowych i unijnych na finansowanie społecznych środków dostosowawczych i tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy, równouprawnienie płci, kształcenie ustawiczne, szkolenie zawodowe i ochronę socjalną, a także zapewnienie skutecznych rokowañ zbiorowych. Ważne jest również, by zapewnić terminowe konsultacje i skutecznie angażować krajowych partnerów społecznych w sektorach objętych art. 2 w opracowywanie i wdrażanie krajowych środków wykonawczych do niniejszego rozporządzenia.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 3 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3b) Przejście Unii na gospodarkę zgodną z celem osiągnięcia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. może ponadto mieć szczególny wpływ na niektóre sektory gospodarki, a zwłaszcza będące w trudnej sytuacji mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa w tych sektorach. Przy wdrażaniu niniejszego rozporządzenia

ważne jest, aby państwa członkowskie stworzyły tym przedsiębiorstwom sprzyjające warunki do przechodzenia na praktyki, które wiążą się z mniejszymi emisjami gazów cieplarnianych i stopniowo prowadzą do zeroemisyjności.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 3 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3c) Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska oraz Globalne Forum OECD ds. Środowiska stwierdziły, że zmiany środowiskowe mają specyficzny wpływ na każdą płć. Uwarunkowane płcią role sprawiają również, że osoby różnej płci w różny sposób reagują na skutki zmiany klimatu, co pogłębia nierówności między płciami.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119³² („Europejskie prawa o klimacie”) Unia utrzymała w prawodawstwie cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce do 2050 r. W rozporządzeniu tym ustanowiono również wiążący cel Unii zakładający ograniczenie emisji netto gazów cieplarnianych (emisje po odliczeniu pochłaniania) w Unii do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.

4) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 („Europejskie prawa o klimacie”)³² Unia utrzymała w prawodawstwie cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce *najpóźniej* do 2050 r. **oraz cel osiągnięcia ujemnych emisji w późniejszym okresie.** W rozporządzeniu tym ustanowiono również wiążący cel Unii zakładający ograniczenie emisji netto gazów cieplarnianych (emisje po odliczeniu pochłaniania) w Unii do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r. **Rozporządzenie stanowi ponadto, że w trakcie realizacji tego celu należy priorytetowo traktować**

szybkie i przewidywalne redukcje emisji, a jednocześnie należy zwiększać pochłanianie emisji przez naturalne pochłaniacze. Wkład pochłaniania netto w osiągnięcie celu na rok 2030 ogranicza się do 225 mln ton ekwiwalentu CO₂, pozostałą część celu należy natomiast osiągnąć w drodze bezpośredniego ograniczenia emisji.

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję

5) Aby wywiązać się z tych zobowiązań oraz wdrożyć wkład Unii określony w porozumieniu paryskim³³ przyjętym w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, należy dostosować unijne ramy regulacyjne służące osiągnięciu celu redukcji emisji gazów cieplarnianych.

³³ Porozumienie paryskie (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4).

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 7

Poprawka

5) Aby wywiązać się z tych zobowiązań oraz wdrożyć **ustalony na poziomie krajowym** wkład Unii określony w porozumieniu paryskim³³ przyjętym w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, należy dostosować unijne ramy regulacyjne służące osiągnięciu celu redukcji emisji gazów cieplarnianych.

³³ Porozumienie paryskie (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4).

7) Chociaż handel uprawnieniami do emisji **będzie dotyczył** również emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu drogowego i morskiego, jak również budynków, zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 zostanie utrzymany. Rozporządzenie (UE) 2018/842 nadal będzie zatem miało zastosowanie do emisji gazów cieplarnianych z żeglugi krajowej, ale już nie do emisji generowanych przez żeglugę międzynarodową. Wchodzące w zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 emisje gazów cieplarnianych państwa członkowskiego, które mają być brane pod uwagę przy ocenach zgodności, będą nadal określane po zakończeniu przeglądów wykazów przeprowadzonych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999³⁴.

7) Chociaż handel uprawnieniami do emisji **może dotyczyć** również emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu drogowego i morskiego, jak również budynków, zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 zostanie utrzymany. Rozporządzenie (UE) 2018/842 nadal będzie zatem miało zastosowanie do emisji gazów cieplarnianych z żeglugi krajowej, ale już nie do emisji generowanych przez żeglugę międzynarodową. Wchodzące w zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 emisje gazów cieplarnianych państwa członkowskiego, które mają być brane pod uwagę przy ocenach zgodności, będą nadal określane po zakończeniu przeglądów wykazów przeprowadzonych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999³⁴. **Jednak w ostatnich latach emisje z niektórych sektorów wzrosły lub utrzymały się na stałym poziomie.**

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

9) W konkluzjach z dnia 11 grudnia 2020 r. Rada Europejska wspomniała, że cel na 2030 r. będzie realizowany wspólnie przez UE w sposób możliwie najbardziej racjonalny pod względem kosztów oraz że wszystkie państwa członkowskie będą uczestniczyć w tych wysiłkach, uwzględniając zasadę sprawiedliwości i solidarności i nie pozostawiając nikogo w tyle, a nowy cel na 2030 r. musi zostać osiągnięty w sposób pozwalający zachować konkurencyjność UE i uwzględniający różne sytuacje wyjściowe, specyficzne uwarunkowania krajowe oraz potencjał redukcji emisji poszczególnych państw członkowskich, w tym wyspiarskich państw członkowskich i wysp, a także poczynione wysiłki.

Poprawka 11

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 9 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

9) W konkluzjach z dnia 11 grudnia 2020 r. Rada Europejska wspomniała, że cel na 2030 r. będzie realizowany wspólnie przez UE w sposób możliwie najbardziej racjonalny pod względem kosztów oraz że wszystkie państwa członkowskie będą uczestniczyć w tych wysiłkach, uwzględniając zasadę sprawiedliwości i solidarności i nie pozostawiając nikogo w tyle, a nowy cel na 2030 r. musi zostać osiągnięty w sposób pozwalający zachować konkurencyjność UE i uwzględniający różne sytuacje wyjściowe, **już osiągnięte redukcje emisji**, specyficzne uwarunkowania krajowe oraz potencjał redukcji emisji poszczególnych państw członkowskich, w tym wyspiarskich państw członkowskich i wysp, a także poczynione wysiłki.

Poprawka

9a) Po 2030 r. zarówno Unia, jak i każde państwo członkowskie powinny osiągnąć unijny cel neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. z myślą o osiągnięciu ujemnych emisji w późniejszym okresie. Rozporządzenie (UE) 2018/842 powinno sprawić, że wszystkie państwa członkowskie ukierunkują się na konkretne ścieżki emisji oraz przyjmą konkretne długoterminowe strategie polityczne, które poprowadzą do osiągnięcia tego celu.

Poprawka 12

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 10**

Tekst proponowany przez Komisję

10) Aby osiągnąć cel polegający na redukcji emisji gazów cieplarnianych o 55 %, sektory objęte rozporządzeniem (UE) 2018/842 będą musiały stopniowo **coraz bardziej** redukować swoje emisje, aż do osiągnięcia w 2030 r. redukcji o 40 % w porównaniu z poziomami z 2005 r.

Poprawka

10) Aby **zrealizować zobowiązania Unii w ramach porozumienia paryskiego** i osiągnąć cel polegający na redukcji emisji gazów cieplarnianych o **co najmniej** 55 %, **wszystkie** sektory objęte rozporządzeniem (UE) 2018/842 będą musiały stopniowo redukować swoje emisje, aż do osiągnięcia w 2030 r. redukcji o 40 % w porównaniu z poziomami z 2005 r.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

11) Aby to osiągnąć, należy zmienić cel redukcji emisji gazów cieplarnianych przewidziany dla każdego państwa członkowskiego na 2030 r. **Zmianę** celu redukcji emisji gazów cieplarnianych **należy przeprowadzić przy użyciu** tej samej **metody**, którą zastosowano, gdy po raz pierwszy przyjmowano rozporządzenie (UE) 2018/842, **i w** ramach której krajowe wkłady **określano** z uwzględnieniem poszczególnych zdolności i możliwości pod względem oszczędności kosztowej państw członkowskich, aby zapewnić sprawiedliwy i zrównoważony podział starań. Redukcję maksymalnego poziomu emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego do 2030 r. należy zatem określić w odniesieniu do jego zweryfikowanego poziomu emisji gazów cieplarnianych w 2005 r. objętych niniejszym rozporządzeniem, z wyłączeniem zweryfikowanych emisji gazów cieplarnianych z instalacji, które działały w 2005 r. i które zostały uwzględnione w unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji dopiero po 2005 r.

Poprawka

11) Aby to osiągnąć, należy zmienić cel redukcji emisji gazów cieplarnianych przewidziany dla każdego państwa członkowskiego na 2030 r. **Zmiana** celu redukcji emisji gazów cieplarnianych **opiera się na** tej samej **metodzie**, którą zastosowano, gdy po raz pierwszy przyjmowano rozporządzenie (UE) 2018/842, **i w** ramach której **określano** krajowe wkłady z uwzględnieniem poszczególnych zdolności i możliwości pod względem oszczędności kosztowej państw członkowskich, aby zapewnić sprawiedliwy i zrównoważony podział starań. **Rozkład celów państw członkowskich nie jest jednak zbieżny, co należy wziąć pod uwagę przy ocenie, jak cele krajowe przyczynią się do osiągnięcia celu neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. w sposób sprawiedliwy i racjonalny pod względem kosztów.** Redukcję maksymalnego poziomu emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego do 2030 r. należy zatem określić w odniesieniu do jego zweryfikowanego poziomu emisji gazów cieplarnianych w 2005 r. objętych niniejszym rozporządzeniem,

z wyłączeniem zweryfikowanych emisji gazów cieplarnianych z instalacji, które działały w 2005 r. i które zostały uwzględnione w unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji dopiero po 2005 r.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 11 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

11a) W komunikacie Komisji z 14 października 2020 r. w sprawie strategii UE na rzecz ograniczenia emisji metanu podkreślono, że metan jest silnym gazem cieplarnianym, który zajmuje drugie po dwutlenku węgla miejsce pod względem ogólnego wkładu w zmianę klimatu. Na poziomie molekularnym metan oddziałuje silniej niż dwutlenek węgla. Choć w atmosferze metan utrzymuje się krócej niż dwutlenek węgla, ma znaczący wpływ na klimat. We wrześniu 2021 r. Unia Europejska i Stany Zjednoczone ogłosiły globalne zobowiązanie w sprawie metanu, do którego to zobowiązania przystąpiło odtąd łącznie ponad 100 państw. Sygnatariusze zobowiązania dążą do osiągnięcia do 2030 r. wspólnego celu, jakim jest redukcja globalnego poziomu emisji metanu o co najmniej 30 % w stosunku do poziomu z 2020 r. oraz poprawa standardów sprawozdawczości. Metan, podtlenek azotu i tzw. fluorowane gazy cieplarniane stanowią łącznie ponad 20 % gazów cieplarnianych emitowanych w Unii. Mając na uwadze te zobowiązania oraz krótkotrwałość wielu z tych gazów cieplarnianych, należy określić unijny cel lub cele w odniesieniu do wszystkich emisji gazów cieplarnianych innych niż CO₂ dla wszystkich sektorów.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

13) Pandemia COVID-19 wpłynęła na gospodarkę Unii oraz poziom jej emisji w stopniu, którego nie można jeszcze w pełni określić ilościowo. Z drugiej strony Unia wdraża swój największy w historii pakiet stymulacyjny, który potencjalnie **również** może mieć wpływ na poziom emisji. **Ze względu na te niepewności należy w 2025 r. dokonać przeglądu danych dotyczących emisji i w razie potrzeby ponownie dostosować roczne limity emisji.**

Poprawka

13) Pandemia COVID-19 wpłynęła na gospodarkę Unii oraz poziom jej emisji w stopniu, którego nie można jeszcze w pełni określić ilościowo. Z drugiej strony Unia wdraża swój największy w historii pakiet stymulacyjny, **którego celem jest zapewnienie ekologicznej odbudowy gospodarki, i** który potencjalnie może mieć **również** wpływ na poziom emisji. **Należy utrzymać stabilną, przewidywalną i ambitną ścieżkę regulacyjną w odniesieniu do emisji w ciągu bieżącej dekady, aby zapewnić zarówno niezbędne redukcje emisji, jak i bezpieczeństwo planowania.**

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję

(14) **W 2025 r. należy zatem zaktualizować roczne limity emisji na lata 2026–2030. Aktualizacja ta powinna się opierać na kompleksowym przeglądzie danych z krajowych wykazów przeprowadzonym przez Komisję w celu określenia średniej emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego w latach 2021, 2022 i 2023.**

Poprawka

skreśla się

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 14 a (nowy)

14a) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/1119 należy nadać priorytet bezpośrednim redukcjom emisji, które – aby osiągnąć neutralność klimatyczną – trzeba będzie uzupełnić większym pochłanianiem CO₂. W rozporządzeniu (UE) 2021/1119 uznaje się, że pochłaniacze dwutlenku węgla obejmują rozwiązania naturalne i technologiczne. Rolę rozwiązań technologicznych w usuwaniu dwutlenku węgla poruszono również w kilku sprawozdaniach Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu, w szczególności w uwagach III grupy roboczej do szóstego sprawozdania oceniającego. Należy wprowadzić unijny system certyfikacji dla bezpiecznego i trwałego usuwania dwutlenku węgla za pomocą rozwiązań technologicznych, który zapewni państwom członkowskim i podmiotom gospodarczym jasny obraz umożliwiający zwiększenie takiego usuwania. Po wprowadzenia takiego systemu certyfikacji można przeprowadzić analizę rozliczania pochłaniania emisji na mocy prawa Unii, a także zbadać, czy rozliczanie pochłaniania emisji ma wpływ na emisje objęte rozporządzeniem (UE) 2018/842, przy pełnym poszanowaniu warunków określonych w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1119. Pochłanianie emisji ma charakter uzupełniający i nie równoważy niezbędnej ich redukcji zgodnie z unijnymi celami klimatycznymi określonymi w rozporządzeniu (UE) 2021/1119.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 15

15) Zgodnie z rozporządzeniem (UE)

(15) Zgodnie z rozporządzeniem (UE)

2018/842 anulowanie ograniczonej liczby uprawnień do emisji w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji można uwzględnić przy zapewnianiu zgodności niektórych państw członkowskich z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. Biorąc pod uwagę szczególną strukturę gospodarki Malty, właściwa dla tego państwa członkowskiego krajowa wartość docelowa w zakresie redukcji oparta na produkcie krajowym brutto na mieszkańca znacznie przekracza jego opłacalny potencjał redukcji. Należy zatem zwiększyć dostęp Malty do tej elastyczności, nie obniżając wartości docelowej Unii w zakresie redukcji emisji do 2030 r.

2018/842 anulowanie ograniczonej liczby uprawnień do emisji w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji można uwzględnić przy zapewnianiu zgodności niektórych państw członkowskich z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. Biorąc pod uwagę szczególną strukturę gospodarki Malty, właściwa dla tego państwa członkowskiego krajowa wartość docelowa w zakresie redukcji oparta na produkcie krajowym brutto na mieszkańca znacznie przekracza jego opłacalny potencjał redukcji. Należy zatem zwiększyć dostęp Malty do tej elastyczności, nie obniżając wartości docelowej Unii w zakresie redukcji emisji do 2030 r. ***Państwa członkowskie, które są uprawnione do tej elastyczności, ale nie skorzystały z niej w 2019 r. w kontekście rozporządzenia (UE) 2018/842, powinny mieć możliwość zmiany tej decyzji, aby uwzględnić w niej nowo zaproponowane krajowe cele redukcji emisji. Zainteresowane państwa członkowskie powinny móc również częściej zmieniać zgłoszone przed siebie wielkości procentowe.***

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 16 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

16a) Aby zapewnić przestrzeganie przez państwa członkowskie ich minimalnych wkładów w latach 2021–2030 na podstawie zmienionego rozporządzenia (UE) 2018/842 i zachęcić je do tego, należy zintensyfikować działania korygujące i ściślej powiązać je ze zintegrowanymi krajowymi planami w dziedzinie energii i klimatu, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2018/1999. Jeżeli państwo członkowskie przekroczy roczny limit emisji w ciągu dwóch kolejnych lat, powinno skorygować

zintegrowany krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu, który przedstawiono mu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1999, przy czym powinno dać społeczeństwu możliwość udziału w tym procesie.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 16 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

16b) UE i jej państwa członkowskie są stronami Konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska z dnia 25 czerwca 1998 r. (konwencja z Aarhus)^{1a}. Kontrola publiczna i dostęp do wymiaru sprawiedliwości są zasadniczym elementem wartości demokratycznych Unii i narzędziem ochrony praworządności. W komunikacie z 14 października 2020 r. zatytułowanym „Poprawa dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska w UE i jej państwach członkowskich” Komisja uznała, że nie we wszystkich państwach członkowskich gwarantuje się dostęp do wymiaru sprawiedliwości, oraz wezwała Radę i Parlament Europejski, by wprowadziły do prawodawstwa sektorowego wyraźne przepisy dotyczące dostępu do wymiaru sprawiedliwości. Należy zatem wprowadzić przepis, który zapewni społeczeństwu dostęp do wymiaru sprawiedliwości w odniesieniu do działań wdrażających zmienione rozporządzenie (UE) 2018/842.

^{1a}Dz.U. L 124 z 17.5.2005, s. 4.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 16 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

16c) Aby osiągnąć cele zmienionego rozporządzenia (UE) 2018/842 i innych przepisów Unii, w szczególności cele określone w rozporządzeniu (UE) 2021/1119, podczas wdrażania strategii politycznych, Unia i jej państwa członkowskie powinny korzystać z najnowszych osiągnięć wiedzy naukowej. W związku z tym w całym zmienionym rozporządzeniu (UE) 2018/842 należy w stosownych przypadkach brać pod uwagę opinię europejskiego naukowego komitetu doradczego ds. zmiany klimatu, który utworzono na mocy art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1119.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

18) Wyznaczenie ambitniejszych celów w rozporządzeniu (UE) 2018/841 ograniczy zdolność państw członkowskich do generowania pochłaniania netto, które można wykorzystać do zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. Ponadto podział wykorzystania elastyczności LULUCF na dwa odrębne okresy jeszcze bardziej ograniczy dostępność pochłaniania netto na potrzeby zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. W rezultacie niektóre państwa członkowskie mogą napotkać trudności w osiągnięciu swoich celów na podstawie

skreśla się

rozporządzenia (UE) 2018/842, natomiast niektóre państwa członkowskie, te same lub inne, mogą generować pochłanianie netto, którego nie można wykorzystać do zapewnienia zgodności z rozporządzeniem (UE) 2018/842. Dopóki spełnione są cele Unii określone w art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1119, w szczególności w odniesieniu do maksymalnego limitu wkładu pochłaniania netto, należy stworzyć nowy dobrowolny mechanizm w formie dodatkowej rezerwy, który pomoże stosującym go państwom członkowskim w wypełnianiu ich zobowiązań.

Poprawka 23

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 18 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

18a) Z uwagi na długoterminowy wymiar skutecznej ochrony klimatu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/1119 oraz na zobowiązanie Unii, by osiągnąć cele porozumienia paryskiego, jasność co do indywidualnych długoterminowych ścieżek redukcji emisji państw członkowskich po 2030 r. umożliwiłaby dokładniejsze planowanie strategii politycznych. Dlatego w celu osiągnięcia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. należy uwzględnić proces określający krajowe ścieżki redukcji dla każdego państwa członkowskiego.

Poprawka 24

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Tytuł**

Tekst obowiązujący

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych **osiąganych** przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013

Poprawka

-1) tytuł otrzymuje brzmienie:

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. **i w późniejszym okresie** przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013.

Uzasadnienie

Tytuł powinien jasno wskazywać, że niniejsze rozporządzenie obejmuje nie tylko okres do 2030 r., ale wykracza poza ten okres.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 1

Tekst proponowany przez Komisję

1) w art. 1 wartość „30 %” zastępuje się wartością „40 %”;

Poprawka

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze rozporządzenie określa obowiązki państw członkowskich w odniesieniu do ich minimalnych wkładów w okresie od 2021 r. do 2030 r. na rzecz realizacji celu Unii, którym jest redukcja emisji gazów cieplarnianych w 2030 r. o 40 % w porównaniu z 2005 r. w sektorach objętych art. 2 niniejszego rozporządzenia. Rozporządzenie przyczynia się również do osiągnięcia długoterminowego celu neutralności klimatycznej w Unii najpóźniej do 2050 r. oraz ujemnych emisji w późniejszym okresie. Tym samym niniejsze

rozporządzenie przyczynia się do osiągnięcia celów rozporządzenia (UE) 2021/11191 i porozumienia paryskiego. Niniejsze rozporządzenie określa także przepisy, które dotyczą ustalania rocznych limitów emisji oraz oceny postępów państw członkowskich w realizacji ich minimalnych wkładów, toruje również drogę do ustalania unijnych celów redukcji emisji na okres po 2030 roku w sektorach objętych art. 2 ust. 1”;

(32018R0842)

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 a (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 2 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a) w art. 2 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Do celów niniejszego rozporządzenia jedynie biopaliwa, biopłyny oraz paliwa z biomasy, które spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001^{1a}, można uznać za bezemisyjne. Jeżeli udział biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy zużywanych w transporcie, w przypadku gdy wytwarza się je z roślin spożywczych i pastewnych, jest wyższy niż maksymalny udział określony w art. 26 dyrektywy (UE) 2018/2001, do celów niniejszego rozporządzenia nie uznaje się ich za bezemisyjne. W stosownych przypadkach Komisja przestawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do stycznia 2024 r. wniosek w sprawie zmiany przepisów dotyczących wymogów ustalania emisji gazów cieplarnianych i wymogów sprawozdawczości zawartych

w rozporządzeniu (UE) 2018/1999 zgodnie z niniejszym artykułem.”;

^{1a}Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

Uzasadnienie

Instalacje spalania biomasy emitują więcej dwutlenku węgla na jednostkę energii niż odpowiadające im instalacje spalania paliw kopalnych. Po zsumowaniu emisji bezpośrednich i pośrednich niektóre biopaliwa powodują emisję większej ilości dwutlenku węgla niż ich odpowiedniki kopalne. W związku z tym technologiom tym nie należy przypisywać współczynnika zero.

Poprawka 27

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 4 – ustępy 2 i 3

Tekst proponowany przez Komisję

3) art. 4 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Z zastrzeżeniem elastyczności przewidzianych w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia oraz dostosowań na podstawie jego art. 10 ust. 2, a także biorąc pod uwagę wszelkie odliczenia wynikające ze stosowania art. 7 decyzji nr 406/2009/WE, każde państwo członkowskie zapewnia, **aby** jego emisje gazów cieplarnianych:

a) w latach 2021 i 2022 nie przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się od średniej wielkości jego emisji gazów cieplarnianych w latach 2016, 2017 i 2018, ustalonych na podstawie ust. 3 **niniejszego artykułu**, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa

Poprawka

3) art. 4 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Z zastrzeżeniem elastyczności przewidzianych w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia oraz dostosowań na podstawie jego art. 10 ust. 2, a także biorąc pod uwagę wszelkie odliczenia wynikające ze stosowania art. 7 decyzji nr 406/2009/WE, każde państwo członkowskie zapewnia, **że** jego emisje gazów cieplarnianych:

a) w latach 2021 i 2022 nie **będą** przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się od średniej wielkości jego emisji gazów cieplarnianych w latach 2016, 2017 i 2018, ustalonych na podstawie ust. 3, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie

członkowskiego w kolumnie 1 załącznika I do niniejszego rozporządzenia. Początkowy punkt liniowej ścieżki danego państwa członkowskiego przypada w pięciu dwunastych okresu od 2019 r. do 2020 r. albo w 2020 r. w zależności od tego, która z tych dat skutkuje niższym limitem dla danego państwa członkowskiego;

b) w latach 2023, 2024 i 2025 nie przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się w 2022 r. od rocznego limitu emisji obowiązującego w tym państwie członkowskim, ustalonego na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu dla danego roku, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia;

c) w latach 2026–2030 nie przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się w 2024 r. od średniej wielkości jego emisji gazów cieplarnianych w latach 2021, 2022 i 2023, zgłoszonych przez państwo członkowskie na podstawie art. 26 rozporządzenia (UE) 2018/1999, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające roczne limity emisji dla każdego państwa członkowskiego na okres od 2021 r. do 2030 r. wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂, zgodnie ze ścieżkami liniowymi określonymi w ust. 2.

Komisja określa roczne limity emisji za

1 załącznika I do niniejszego rozporządzenia. Początkowy punkt liniowej ścieżki danego państwa członkowskiego przypada w pięciu dwunastych okresu od 2019 r. do 2020 r. albo w 2020 r. w zależności od tego, która z tych dat skutkuje niższym limitem dla danego państwa członkowskiego;

b) w latach 2023–2030 nie będą przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się od średniej wielkości jego emisji gazów cieplarnianych w latach 2016, 2017 i 2018, ustalonych na podstawie ust. 3 dla danego roku, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia. **Początkowy punkt liniowej ścieżki danego państwa członkowskiego przypada w pięciu dwunastych okresu od 2019 r. do 2020 r. albo w 2020 r., w zależności od tego, która z tych dat skutkuje niższym limitem dla danego państwa członkowskiego;**

skreśla się

3. **Po ścisłych konsultacjach z państwami członkowskimi Komisja** przyjmuje akty wykonawcze określające roczne limity emisji dla każdego państwa członkowskiego na okres od 2021 r. do 2030 r. wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂, zgodnie ze ścieżkami liniowymi określonymi w ust. 2.

Komisja określa roczne limity emisji za

lata 2021 i 2022 na podstawie kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów *na* lata 2005 i 2016–2018 przekazanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 7 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 i wskazuje wartość emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. zastosowaną do określenia tych rocznych limitów emisji.

Roczne limity emisji za lata 2023, **2024 i 2025** określa na podstawie wartości emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. wskazanej zgodnie z akapitem drugim oraz na podstawie *poddanych przeglądowi* wartości danych z krajowych wykazów za lata 2016, 2017 i 2018, o których mowa w akapicie drugim.

Komisja określa roczne limity emisji za lata 2026–2030 na podstawie wartości emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. wskazanej zgodnie z akapitem drugim oraz na podstawie kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów na lata 2021, 2022 i 2023 przekazanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 26 rozporządzenia (UE) 2018/1999.”;

Poprawka 28

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 a (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 4 – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

lata 2021 i 2022 na podstawie kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów *za* lata 2005 i 2016–2018 przekazanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 7 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 i wskazuje wartość emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. zastosowaną do określenia tych rocznych limitów emisji.

Roczne limity emisji za lata 2023–**2030** określa na podstawie wartości emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. wskazanej zgodnie z akapitem drugim oraz na podstawie *skorygowanych* wartości danych z krajowych wykazów za lata 2016, 2017 i 2018, o których mowa w akapicie drugim.

skreśla się

Poprawka

3a) w art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:

5a. „Określone w ust. 1, 2 i 3 działania, które podejmuje się, by ograniczyć emisje gazów cieplarnianych, należy realizować zgodnie z zasadami sprawiedliwej i uczciwej transformacji dla

wszystkich. Komisja przyjmuje wspólne wytyczne, w których określa jak wspierać państwa członkowskie w realizacji sprawiedliwej i uczciwej transformacji dla wszystkich”;

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 b (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 4a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3b) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Minimalny wkład w redukcję emisji gazów cieplarnianych innych niż CO₂ do 2030 r.

1. W stosownych przypadkach do lipca 2023 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy, w którym określi co najmniej jeden unijny cel redukcji do 2030 r. emisji innych niż CO₂ objętych art. 2 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Cel lub cele muszą odpowiadać szacunkowym redukcjom emisji niezbędnym do osiągnięcia celu określonego w art. 1 niniejszego rozporządzenia oraz celu określonego w art. 2 rozporządzenia (UE) 2021/1119 i proponuje się je po ścisłych konsultacjach z naukowym komitetem doradczym ds. zmiany klimatu.

2. Do 31 lipca 2023 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające unijne redukcje emisji innych niż CO₂, które zaplanowano i realizuje się na podstawie odpowiednich unijnych i krajowych przepisów i strategii politycznych, w tym zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu zgodnie

z rozporządzeniem (UE) 2018/1999, oraz planów strategicznych wspólnej polityki rolnej zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115^{1a}. Jeżeli Komisja przedstawi wniosek ustawodawczy zgodnie z ust. 1 i ocenia, że nie oczekuje się, iż redukcje emisji innych niż CO₂ osiągną cel lub cele, o których mowa w tym ustępie, wydaje zalecenia dotyczące dodatkowych środków łagodzących, a państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania.

3. Jeżeli Komisja stwierdzi w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 2, lub w rocznej ocenie wynikającej z art. 26 rozporządzenia (UE) 2018/1999, że Unia nie czyni wystarczających postępów, by osiągnąć minimalny wkład w redukcję emisji w odniesieniu do emisji innych niż CO₂ zgodnie z art. 1, w stosownych przypadkach przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski ustawodawcze, które mogą obejmować cele lub środki sektorowe albo oba te elementy, by osiągnąć ten wkład”;

^{1a}Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 (Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 1).

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 c (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 5 – ustępy 1 i 2

Tekst obowiązujący

1. W odniesieniu do lat od 2021 r. do **2025 r.**, państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie **10 %** swojego rocznego limitu emisji na następny **rok**.
2. ***W odniesieniu do lat od 2026 r. do 2029 r., państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie 5 % swojego rocznego limitu emisji na następny rok.***

Poprawka

3c) art. 5 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. W odniesieniu do lat od 2021 r. do **2029 r.** państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie **5 %** swojego rocznego limitu emisji na następny **rok**”;
skreśla się

(32018R0842)

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 d (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 5 – ustęp 3 – litera a

Tekst obowiązujący

- a)** w odniesieniu do 2021 r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji na następne lata do **2030 r.**;
oraz

Poprawka

3d) art. 5 ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

- „**a)** w odniesieniu do 2021 r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji **do poziomu 5 % swoich rocznych limitów emisji** na następne lata do **2025 r. oraz**”

(32018R0842)

Poprawka 32

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 e (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 5 – ustęp 3 – litera b

Tekst obowiązujący

Poprawka

b) w odniesieniu do lat od 2022 r. do **2029** r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji do poziomu **30** % swoich rocznych limitów emisji do tego roku na następne lata do **2030** r.

3e) art. 5 ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w odniesieniu do lat od 2022 r. do **2024** r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji do poziomu **10** % swoich rocznych limitów emisji do tego roku na następne lata do **2025** r.”;

(32018R0842)

Poprawka 33

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 f (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 5 – ustęp 3 – litera b a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3f) w art. 5 pkt 3 dodaje się literę w brzmieniu:

„ba) w odniesieniu do lat od 2026 r. do 2029 r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji do poziomu 10 % swoich rocznych limitów emisji do tego roku na następne lata do 2030 r.”

Poprawka 34

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 g (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 5 – ustęp 4

Tekst obowiązujący

Poprawka

4. Państwo członkowskie może przekazać innym państwom członkowskim do 5 % swojego rocznego limitu emisji na dany rok w odniesieniu do lat od 2021 r. do 2025 r. **i do 10 % – w odniesieniu do lat od 2026 r. do 2030 r.** Otrzymujące państwo

3g) art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwo członkowskie może przekazać innym państwom członkowskim do 5 % swojego rocznego limitu emisji na dany rok w odniesieniu do lat od 2021 r. do 2025 r. Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość

członkowskie może wykorzystać tę ilość w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 na dany rok lub na kolejne lata do 2030 r.

w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 na dany rok lub na kolejne lata do 2025 r.

Państwo członkowskie może przekazać innym państwom członkowskim do 5 % swojego rocznego limitu emisji na dany rok w odniesieniu do lat od 2026 r. do 2030 r. Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość, by zachować zgodność z art. 9, na dany rok lub na kolejne lata do 2030 r.

Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich działaniach, które podjęły na podstawie niniejszego ustępu, oraz o cenie, za którą przekazały ekwiwalent dwutlenku węgla”.

(32018R0842)

Poprawka 35

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 h (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 5 – ustęp 6

Tekst obowiązujący

Państwa członkowskie mogą wykorzystać dochody uzyskane w wyniku przekazania rocznych limitów emisji na podstawie ust. 4 i 5, aby przeciwdziałać zmianom klimatu w Unii lub w państwach trzecich. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich działaniach podjętych na podstawie niniejszego ustępu.

Poprawka

3h) art. 5 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie wykorzystują dochody uzyskane w wyniku przekazania rocznych limitów emisji na podstawie ust. 4 i 5, aby przeciwdziałać zmianom klimatu w Unii lub w państwach trzecich. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich działaniach podjętych na podstawie niniejszego ustępu i podają te informacje do wiadomości publicznej w łatwo dostępnej formie. Państwo członkowskie, które przekazuje roczne limity emisji innemu państwu członkowskiemu, publikuje rejestr przekazania i podaje do wiadomości publicznej wysokość wynagrodzenia, jakie

otrzymało za przydziału”.

(32018R0842)

Poprawka 36

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 i (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 6 – ustęp 3 – akapit 2

Tekst obowiązujący

Państwa członkowskie wymienione w załączniku II mogą jednokrotnie w 2024 r. i jednokrotnie w 2027 r., podjąć decyzję o zmniejszeniu wielkości procentowej, o której powiadomiły Komisję. W takim przypadku dane państwo członkowskie powiadamia Komisję o takiej decyzji odpowiednio do dnia 31 grudnia 2024 r. lub do dnia 31 grudnia 2027 r.

Poprawka

3i) art. 6 ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„*Państwa* członkowskie wymienione w załączniku II mogą **zmienić decyzję o powiadomieniu do 2023 r. oraz** jednokrotnie w 2024 r. i jednokrotnie w 2027 r. podjąć decyzję o zmniejszeniu wielkości procentowej, o której powiadomiły Komisję. W takim przypadku dane państwo członkowskie powiadamia Komisję o takiej decyzji odpowiednio do dnia 31 grudnia **2023 r., do dnia 31 grudnia** 2024 r. lub do dnia 31 grudnia 2027 r.”;

(32018R0842)

Poprawka 37

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 8

Tekst obowiązujący

Artykuł 8

Działania korygujące

1. Jeżeli w corocznej ocenie na podstawie art. **21** rozporządzenia (UE) **nr 525/2013** i przy uwzględnieniu

Poprawka

5a) art. 8 otrzymuje brzmienie:

Artykuł 8

Działania korygujące

„**1.** Jeżeli w corocznej ocenie na podstawie art. **29** rozporządzenia (UE) **2018/1999** i przy uwzględnieniu

planowanego wykorzystania elastyczności, o których mowa w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia, Komisja uzna, że dane państwo członkowskie nie czyni wystarczających postępów w wypełnianiu swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie w ciągu trzech miesięcy przekazuje Komisji plan działań korygujących, który obejmuje:

- a) dodatkowe działania, które to państwo członkowskie podejmuje przy wykorzystaniu krajowych polityk i środków oraz poprzez realizację działań unijnych w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia;
- b) ścisły harmonogram realizacji takich działań, umożliwiający ocenę rocznych postępów w realizacji.

planowanego wykorzystania elastyczności, o których mowa w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia, Komisja uzna, że dane państwo członkowskie nie czyni wystarczających postępów w wypełnianiu swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie w ciągu trzech miesięcy przekazuje Komisji plan działań korygujących, który obejmuje:

-a) szczegółowe wyjaśnienie przyczyn, dla których państwo członkowskie nie czyni wystarczających postępów w wypełnianiu swoich obowiązków wynikających z art. 4;

-ab) całkowitą kwotę finansowania unijnego, które państwo członkowskie otrzymało na wydatki i inwestycje związane z klimatem i transformacją ekologiczną, sposób, w jaki wykorzystanie tego finansowania przyczyniło się do wypełnienia jego obowiązków wynikających z art. 4, oraz sposób, w jaki państwo to zamierza wykorzystać takie finansowanie, aby wypełnić swoje obowiązki;

- a) dodatkowe działania, które to państwo członkowskie podejmuje przy wykorzystaniu krajowych polityk i środków oraz poprzez realizację działań unijnych w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia;

b) ścisły harmonogram realizacji takich działań, umożliwiający ocenę rocznych postępów w realizacji; **w przypadku gdy państwo członkowskie powołało krajowy organ doradczy ds. klimatu, zasięga opinii tego organu, by określić niezbędne działania;**

ba) oświadczenie o ilości dodatkowej redukcji emisji, które – według szacunków państwa członkowskiego – będą możliwe dzięki tej polityce oraz metodę szacunku dodatkowych redukcji emisji;

bb) określenie, jak działania

naprawcze usprawnią zintegrowany krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu przyjęty na mocy rozporządzenia (UE) 2018/1999.

1a. Jeżeli państwo członkowskie przekroczy swój roczny limit emisji w co najmniej dwóch kolejnych latach, koryguje swój zintegrowany krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu oraz długoterminową strategię krajową na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1999. Państwo członkowskie ma sześć miesięcy na tę korektę. Komisja wydaje zalecenia określające sposób, w jaki należy dokonać korekty zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu oraz długoterminowej strategii krajowej danego państwa członkowskiego. Państwo członkowskie powiadamia Komisję o skorygowanych planach i przekazuje jej oświadczenie, w którym określa, jak proponowane zmiany mają przyczynić się do usunięcia niezgodności z krajowymi rocznymi limitami emisji oraz jak, w stosownych przypadkach, zmiany te obejmują uwzględnienie zaleceń Komisji. Jeżeli zintegrowany krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu lub długoterminowa strategia krajowa pozostaną zasadniczo niezmienione, państwo członkowskie publikuje wyjaśnienie, w którym przedstawia powody takiego stanu rzeczy.

2. Komisję w jej pracach mających na celu ocenę planów działań korygujących *wspomaga* zgodnie ze swoim rocznym programem pracy *Europejska Agencja Środowiska*.

3. Komisja wydaje opinię dotyczącą solidności planów działań korygujących przekazanych zgodnie z ust. 1 i w takim przypadku dokonuje tego w terminie czterech miesięcy od otrzymania tych

2. Komisję w jej pracach mających na celu ocenę planów działań korygujących *wspomagają Europejska Agencja Środowiska oraz europejski naukowy komitet doradczy ds. zmiany klimatu utworzony art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1119* zgodnie ze swoim rocznym programem pracy.

3. Komisja wydaje opinię dotyczącą solidności planów działań korygujących przekazanych zgodnie z ust. 1 i w takim przypadku dokonuje tego w terminie czterech miesięcy od otrzymania tych

planów. Zainteresowane państwo członkowskie w możliwie największym stopniu uwzględnia opinię Komisji i **może odpowiednio zmienić** swój plan działań korygujących.

planów. Zainteresowane państwo członkowskie w możliwie największym stopniu uwzględnia opinię Komisji i **zmienia** swój plan działań korygujących. **Jeżeli dane państwo członkowskie nie uwzględnia zalecenia w całości lub w dużej części, przedstawia Komisji uzasadnienie tej decyzji.**

3a. Plany działań korygujących i opinie Komisji, a także odpowiedzi i uzasadnienia otrzymane od państw członkowskich, o których mowa w ust. 1, 1a i 3, są publicznie dostępne.

3b. Podczas aktualizacji zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu na podstawie art. 14 rozporządzenia (UE) 2018/1999 państwa członkowskie, w stosownych przypadkach, odnoszą się do swoich planów korygujących zgodnie z ust. 1 i 1a oraz wszelkich opinii wydanych przez Komisję na podstawie niniejszego artykułu”;

(32018R0842)

Poprawka 38

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 6

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 9 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Jeżeli emisje gazów cieplarnianych danego państwa członkowskiego w okresie od 2021 r. do 2025 r., o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/841, przewyższają jego pochłanianie określone zgodnie z art. 12 tego rozporządzenia, centralny administrator odlicza od rocznych limitów emisji tego państwa członkowskiego wielkość równą tej nadwyżce emisji gazów cieplarnianych wyrażoną w tonach ekwiwalentu CO₂ na

Poprawka

„2. Jeżeli emisje gazów cieplarnianych danego państwa członkowskiego w okresie od 2021 r. do 2025 r. **albo w okresie od 2026 r. do 2030 r.**, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/841, przewyższają jego pochłanianie określone zgodnie z art. 12 tego rozporządzenia, centralny administrator odlicza od rocznych limitów emisji tego państwa członkowskiego wielkość równą tej nadwyżce emisji gazów cieplarnianych wyrażoną w tonach ekwiwalentu CO₂ na

odpowiednie *lata.*”;

odpowiednie *lata*”;

(32018R0842)

Poprawka 39

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 11a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7) *dodaje się artykuł w brzmieniu:* *skreśla się*

Artykuł 11 a

Dodatkowa rezerwa

*1. Jeżeli do 2030 r. Unia zredukuje emisje gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r. zgodnie z art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119**, a także z uwzględnieniem maksymalnego limitu wkładu pochłaniania netto, w rejestrze Unii ustanowiona zostanie dodatkowa rezerwa.*

2. Państwa członkowskie, które zdecydują się nie wnieść wkładu ani nie korzystać z dodatkowej rezerwy, powiadają Komisję o swojej decyzji nie później niż sześć miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Dodatkowa rezerwa obejmuje pochłanianie netto, które uczestniczące państwa członkowskie wygenerowały w latach 2026–2030 jako nadwyżkę w stosunku do ich odpowiednich wartości docelowych, na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/841, po odliczeniu obu poniższych zmiennych:

a) wszelkich elastyczności zastosowanych na podstawie art. 11–13b rozporządzenia (UE) 2018/841;

b) ilości uwzględnionych w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 7

niniejszego rozporządzenia.

4. Jeżeli utworzona zostanie dodatkowa rezerwa na podstawie ust. 1, uczestniczące państwo członkowskie może z niej skorzystać, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) emisje gazów cieplarnianych tego państwa członkowskiego przekraczają jego roczne limity emisji w okresie od 2026 r. do 2030 r.;

b) państwo członkowskie wykorzystało elastyczności na podstawie art. 5 ust. 2 i 3;

c) państwo członkowskie wykorzystało w maksymalnym możliwym stopniu pochłanianie netto zgodnie z art. 7, nawet jeżeli ilość ta nie osiąga poziomu określonego w załączniku III; oraz

d) państwo członkowskie nie dokonało przekazania netto do innego państwa członkowskiego na podstawie art. 5.

5. W przypadku gdy państwo członkowskie spełnia warunki określone w ust. 4, otrzymuje z dodatkowej rezerwy dodatkową ilość do wysokości jego niedoborów, która ma zostać wykorzystana do celów zapewnienia zgodności na podstawie art. 9.

Jeżeli uzyskana w wyniku tego łączna ilość, jaką mają uzyskać wszystkie państwa członkowskie, które spełniają warunki określone w ust. 4 niniejszego artykułu, przekracza ilość przydzieloną na potrzeby dodatkowej rezerwy, o której mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, ilości, które ma uzyskać każde z tych państw członkowskich, zmniejszają się proporcjonalnie.

**** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia**

neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

Poprawka 40

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 a (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 15

Tekst obowiązujący

Artykuł 15

Przegląd

1. Niniejsze rozporządzenie poddaje się przeglądowi uwzględniającemu między innymi zmieniające się okoliczności krajowe, sposób, w jaki wszystkie sektory gospodarki przyczyniają się do redukcji emisji gazów cieplarnianych, rozwój sytuacji międzynarodowej i wysiłki podejmowane, aby osiągnąć długoterminowe cele Porozumienia paryskiego.

2. W ciągu sześciu miesięcy po zakończeniu każdego globalnego przeglądu uzgodnionego na mocy art. 14 Porozumienia paryskiego Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wykonywania niniejszego rozporządzenia, w tym bilansu podaży rocznych limitów emisji i popytu na nie oraz wkładu niniejszego rozporządzenia w osiągnięcie ogólnego unijnego celu polegającego na redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. oraz jego wkładu w realizację celów Porozumienia paryskiego, w szczególności w odniesieniu do potrzeby dodatkowych unijnych polityk i środków związanych z niezbędnymi redukcjami emisji gazów cieplarnianych przez Unię i jej państwa

Poprawka

7a) art. 15 otrzymuje brzmienie:

Artykuł 15

Przegląd

„1. Niniejsze rozporządzenie poddaje się przeglądowi uwzględniającemu między innymi zmieniające się okoliczności krajowe, sposób, w jaki wszystkie sektory gospodarki przyczyniają się do redukcji emisji gazów cieplarnianych, rozwój sytuacji międzynarodowej i wysiłki podejmowane, aby osiągnąć długoterminowe cele porozumienia paryskiego **i rozporządzenia (UE) 2021/1119.**

2. W ciągu sześciu miesięcy po zakończeniu każdego globalnego przeglądu uzgodnionego na mocy art. 14 porozumienia paryskiego Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wykonywania niniejszego rozporządzenia, w tym bilansu podaży rocznych limitów emisji i popytu na nie oraz wkładu niniejszego rozporządzenia w osiągnięcie unijnego **celu neutralności klimatycznej i unijnych pośrednich celów klimatycznych na podstawie art. 2 i 4 rozporządzenia (UE) 2021/1119** oraz w realizację celów porozumienia paryskiego, w szczególności w odniesieniu do potrzeby dodatkowych unijnych polityk i środków związanych z niezbędnymi redukcjami emisji gazów

członkowskie, w tym ram po 2030 r., a w stosownych przypadkach może przedłożyć wnioski.

Sprawozdania te uwzględniają strategię przygotowane na podstawie art. 4 rozporządzenia (UE) **nr 525/2013** z myślą o przyczynieniu się do sformułowania długoterminowej strategii **unijnej**.”

cieplarnianych przez Unię i jej państwa członkowskie, w tym ram po 2030 r., a w stosownych przypadkach może przedłożyć wnioski.

Sprawozdania te uwzględniają strategię przygotowane na podstawie art. 15 rozporządzenia (UE) **2018/1999** z myślą o przyczynieniu się do sformułowania długoterminowej strategii **unijnej**”;

(32018R0842)

Poprawka 41

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 b (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 15 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7b) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Dostosowanie do celu neutralności klimatycznej Unii i państw członkowskich

1. Do czasu przyjęcia aktu ustawodawczego określającego unijny cel klimatyczny na rok 2040 na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1119 Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące:

a) przydatności obecnych celów krajowych określonych w załączniku I niniejszego rozporządzenia z punktu widzenia ich wkładu w osiągnięcie celu neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. na mocy rozporządzenia (UE) 2021/1119 w sposób sprawiedliwy i racjonalny pod względem kosztów;

b) ścieżki redukcji emisji gazów cieplarnianych dla każdego państwa członkowskiego, o których to redukcjach mowa w niniejszym rozporządzeniu, zgodnej z celem osiągnięcia neutralności

klimatycznej przez każde państwo członkowskie najpóźniej do 2050 r.

2. W ciągu sześciu miesięcy od publikacji sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, Komisja przedstawia wnioski w sprawie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w sektorach objętych niniejszym rozporządzeniem. Wnioski te zapewniają racjonalny pod względem kosztów i sprawiedliwy podział wysiłku redukcyjnego w całej Unii z uwzględnieniem ścieżek redukcji, o których mowa w ust. 1 lit. b)”.

Poprawka 42
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 c (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 15 b (nowy)

Tekst obowiązujący

Poprawka

7c) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 15b

Dostęp do wymiaru sprawiedliwości

1. Państwa członkowskie dbają o to, aby zgodnie z ich krajowym systemem prawnym członkowie zainteresowanej społeczności, którzy spełniają warunki określone w ust. 2, w tym osoby fizyczne lub prawne lub ich stowarzyszenia, organizacje lub grupy, mieli dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym przez prawo, by zakwestionować materialną lub proceduralną legalność decyzji, działań i zaniechań:

a) które nie są zgodne z obowiązkami prawnymi określonymi w art. 4–8 lub

b) które podlegają przepisom art. 10 rozporządzenia (UE) 2018/1999.

Do celów niniejszego ustępu działanie lub zaniechanie uchybiające zobowiązaniom prawnym na mocy art. 4 lub 8 to działanie

lub zaniechanie w odniesieniu do polityki lub środka przyjętego w celu wykonania tych zobowiązań, jeżeli ta polityka lub ten środek nie przyczynia się w wystarczającym stopniu do ich wykonania.

2. Uznaje się, że członkowie zainteresowanej społeczności spełniają warunki, o których mowa w ust. 1, jeżeli:

a) mają w tym dostateczny interes lub

b) przedstawiają zarzut naruszenia prawa, gdy przepisy prawa administracyjnego państwa członkowskiego wymagają tego jako warunku koniecznego.

Państwa członkowskie ustalają, co stanowi dostateczny interes lub naruszenie prawa, zgodnie z celem zapewnienia zainteresowanej społeczności szerokiego dostępu do wymiaru sprawiedliwości w myśl konwencji z Aarhus. Zatem uznaje się, że do celów niniejszego ustępu interes wszelkich organizacji pozarządowych propagujących ochronę środowiska i spełniających wszelkie wymogi na mocy prawa krajowego jest interesem dostatecznym.

3. Ustępy 1 i 2 nie wykluczają możliwości zastosowania wstępnej procedury odwoławczej przed organem administracyjnym oraz nie mają wpływu na wymóg wyczerpania administracyjnych procedur odwoławczych przed wszczęciem sądowych procedur odwoławczych, w przypadku gdy taki wymóg istnieje w prawie krajowym. Każda taka procedura musi być sprawiedliwa i rzetelna oraz należy ją przeprowadzać bez zbędnej zwłoki i wygórowanych kosztów.

4. Państwa członkowskie gwarantują, że wszelkie informacje praktyczne dotyczące dostępu do administracyjnych i sądowych procedur odwoławczych będą ogólnodostępne.”;

Poprawka 43

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 d (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 16 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7d) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 16a

***Doradztwo naukowe w sektorach objętych
zakresem rozporządzeń ESR/CARE***

***Zgodnie z mandatem określonym w art. 3
ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/1119
(Europejskie prawo o klimacie) zachęca
się europejski naukowy komitet doradczy
ds. zmiany klimatu, aby z własnej
inicjatywy udzielał porad naukowych i
sporządzał sprawozdania dotyczące
ścieżek emisji objętych niniejszym
rozporządzeniem, rocznych poziomów
emisji i elastyczności oraz ich zgodności z
celami klimatycznymi, w szczególności z
myślą wszelkich późniejszych zmianach
tego rozporządzenia. Komisja uwzględnia
opinię komitetu naukowego lub publicznie
uzasadnia powody jej odrzucenia”.***

UZASADNIENIE

Ambitniejsza walka ze zmianą klimatu

W 2020 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie (UE) 2021/1119, czyli europejskie prawo o klimacie. Ta przełomowa inicjatywa zobowiązuje Unię do ograniczenia emisji o 55 % do 2030 r. i do osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. W wyniku tego porozumienia należy zaktualizować cele polityki klimatycznej Unii.

Rozporządzenie w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego (ESR) stwarza podstawę jej struktury i dotyczy obecnie około 60 % emisji w Unii. W pakiecie „Gotowi na 55” Komisja Europejska zaproponowała zmianę rozporządzenia ESR, aby dostosować je do celów prawa o klimacie.

Rozporządzenie ESR dotyczy obecnie wszystkich emisji gazów cieplarnianych, które nie są objęte unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji (ETS) lub rozporządzeniem w sprawie użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF). Oznacza to, że obecnie obejmuje ono bezpośrednie emisje gazów cieplarnianych z kluczowych sektorów: transportu (z wyjątkiem lotnictwa i żeglugi pozakrajowej), budynków, rolnictwa, instalacji przemysłowych i gazów nieobjętych EU ETS oraz odpadów, jak również emisje niezwiązane ze spalaniem, powstałe podczas używania energii i produktów. Uwzględnia ono zarówno emisje CO₂, jak i znaczną część innych emisji.

Ogólnym celem wniosku Komisji jest zmiana rozporządzenia ESR, aby przyspieszało ono osiągnięcie ambitnych celów redukcji do 2030 r. emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomem z 1990 r. w sposób spójny i racjonalny pod względem kosztów, przy uwzględnieniu potrzeby sprawiedliwej transformacji oraz konieczności udziału wszystkich sektorów w działaniach Unii w dziedzinie klimatu. Celem jest stopniowy i zrównoważony postęp w kierunku neutralności klimatycznej w 2050 r.

Wymaga to bardziej zdecydowanych działań w sektorach objętych rozporządzeniem ESR. We wniosku zwiększono poziom ambicji celów krajowych zgodnie z unijnym celem polegającym na redukcji o 40 % w sektorach objętych rozporządzeniem ESR do 2030 r. w porównaniu z 2005 r. Państwa członkowskie wnoszą wkład w ogólną redukcję poprzez realizację celów w zakresie od -10 % do -50 %. Cele krajowe określa się głównie na podstawie PKB na mieszkańca.

Intensyfikacja działań w dziedzinie klimatu w Europie

Sprawozdawczyni popiera wniosek Komisji dotyczący dostosowania celów rozporządzenia ESR do ogólnogospodarczego celu Unii w zakresie redukcji emisji na rok 2030. Sprawozdawczyni jest jednak głęboko przekonana, że cele klimatyczne Unii można osiągnąć jedynie za pomocą solidniejszych przepisów, które wymogą na państwach członkowskich podjęcie działań.

W związku z tym sprawozdawczyni poczyniła pewna kroki mające na celu doprecyzowanie wniosku Komisji, aby był on dostosowany nie tylko do celu Unii na rok 2030, ale także do nadrzędnego celu, jakim jest neutralność klimatyczna w 2050 r.

Wszystkie państwa członkowskie muszą przyczynić się do osiągnięcia nowych ambitnych celów klimatycznych Unii

Obecne cele krajowe ustalone na mocy rozporządzenia ESR nie wymagają obniżenia emisji od wszystkich państw członkowskich. Nowy wniosek Komisji wprowadza zmianę w tym zakresie: wszystkie państwa członkowskie muszą przyłączyć się do działania. Parlament Europejski apelował o takie rozwiązanie od dawna i już dawno należało je wprowadzić.

Sprawozdawczyni popiera te zmiany i zauważa jednocześnie, że nadal istnieją znaczne rozbieżności między krajowymi celami państw członkowskich. Należy zatem przybliżyć do siebie działania państw członkowskich w ramach ustalonych celów. Dlatego też sprawozdawczyni określiła krajowe cele w sposób jak najbardziej rygorystyczny, aby zagwarantować, że wszystkie państwa członkowskie podejmą odpowiednie wysiłki na rzecz dekarbonizacji.

Zagwarantowanie rzeczywistego osiągnięcia celów na rok 2030

Niezwykle ważne jest, aby utrzymać wiarygodność nowych celów w zakresie redukcji emisji zgodnie z rozporządzeniem ESR oraz zagwarantować, że państwa członkowskie rzeczywiście je osiągną.

Z tego względu sprawozdawczyni usunęła lub wprowadziła ograniczenia dotyczące potencjalnych luk w rozporządzeniu. Na przykład ograniczenia zdolności państw członkowskich do „pożyczania” uprawnień do emisji z przyszłego budżetu emisji, jak również zdolności państw członkowskich do handlu uprawnieniami. Sprawozdawczyni wprowadziła również wymóg, aby wszelkie wpływy państwa członkowskiego z tytułu handlu uprawnieniami do emisji w ramach rozporządzenia ESR przeznaczano na działania w dziedzinie klimatu, co stanowi ważny krok na drodze do efektywnego uwzględnienia działań w dziedzinie klimatu w rozporządzeniu.

Z tych samych przyczyn sprawozdawczyni uchyliła wniosek o wprowadzenie dodatkowej rezerwy bezpieczeństwa, złożonej z nadwyżek pochłaniania, które państwa członkowskie wygenerowały powyżej celów określonych w rozporządzeniu LULUCF. Zapewni to również stosowanie środków służących dekarbonizacji we wszystkich sektorach objętych rozporządzeniem.

Dostosowanie celów krajowych do neutralności klimatycznej do 2050 r.

W rozporządzeniu określono cele redukcji emisji gazów cieplarnianych dla państw członkowskich do 2030 r. Niemniej jednak powinno się ustanowić wyraźne powiązanie między rozporządzeniem ESR a celem polegającym na osiągnięciu neutralności klimatycznej, o którym mowa w prawie o klimacie. Parlament Europejski wyraził już jasno stanowisko, że poszczególne państwa członkowskie powinny indywidualnie realizować cele prawa o klimacie. Sprawozdawczyni wprowadziła zatem wyraźne powiązanie między rozporządzeniem ESR a prawem o klimacie, aby skodyfikować pewne działania, które państwa członkowskie powinny podjąć po 2030 r., i skierować Unię na drogę do neutralności klimatycznej do 2050 r.

Pozwólmy państwom członkowskim osiągać ich cele w najlepszy dla nich sposób

Unia jest zróżnicowana, a państwa członkowskie mają różne cechy i różną strukturę gospodarczą. Państwa członkowskie powinny zatem dysponować pewną elastycznością, aby móc osiągać cele klimatyczne w najlepszy dla nich sposób. Nowy wniosek ustawodawczy daje państwom członkowskim pewną elastyczność w zakresie ograniczania emisji w sektorach, w których jest to najbardziej racjonalne pod względem kosztów.

Sprawozdawczyni jest zdania, że połączone wnioski wzmocnią ESR, będą wspierać działania na rzecz dekarbonizacji w całej Unii i sprawią, że polityka Unii pozwoli sprostać wyzwaniu klimatycznemu poprzez ambitne wspólne działania.

29.4.2022

OPINIA KOMISJI TRANSPORTU I TURYSTYKI

dla Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/842 w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego (COM(2021)0555 – C9-0321/2021 – 2021/0200(COD))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Angel Dzhambazki

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Wniosek Komisji dotyczący zmiany rozporządzenia w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego

Na mocy Europejskiego prawa o klimacie UE i jej państwa członkowskie zobowiązały się, że zredukują emisje gazów cieplarnianych o 55 % do 2030 r. w porównaniu z poziomem z 1990 r., a do 2050 r. staną się pierwszą na świecie grupą krajów neutralnych dla klimatu. Latem 2020 r. Komisja zaproponowała pakiet ustawodawczy „Gotowi na 55”, aktualizujący bieżące ramy polityki klimatycznej UE, w celu osiągnięcia dodatkowej redukcji emisji wymaganej zgodnie z tymi ambicjami.

Rozporządzenie w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego (ESR) odgrywa tu kluczową rolę, gdyż obejmuje emisje z takich sektorów jak transport (poza lotniczym i morskim zagranicznym), budynki, rolnictwo, gospodarka odpadami i różne inne źródła nieobjęte obecnym unijnym systemem handlu emisjami (ETS), a także niezwiązane ze spalaniem emisje pochodzące z wykorzystania energii i produktów. Rozporządzenie ESR obejmuje więc około 60 % całkowitej emisji gazów cieplarnianych w UE. Na okres 2021–2030 obecne rozporządzenie ESR, przyjęte w 2018 r., ustanawia wspólny cel redukcji emisji gazów cieplarnianych dla całej UE na -30 % w porównaniu z poziomem z 2005 r. Państwa członkowskie współdzielą ogólnounijne wysiłki na rzecz redukcji emisji dzięki wiążącym celom redukcyjnym, ustalonym głównie na podstawie PKB na mieszkańca.

Aby dostosować rozporządzenie ESR do większych ambicji klimatycznych na 2030 r., we wniosku Komisji zwiększa się ogólnounijny cel redukcji emisji do -40% w 2030 r. oraz, odpowiednio, cele krajowe do -10% – -50% poniżej poziomu z 2005 r. Na mocy tego wniosku państwa członkowskie zachowają pewną elastyczność umożliwiającą sprostanie redukcji w poszczególnych latach. Ponadto sektory transportu drogowego i budynków pozostają nadal objęte rozporządzeniem ESR, a Komisja w oddzielnej inicjatywie dodatkowo

zapropowała objęcie tych sektorów nowym ogólnounijnym systemem ETS.

Ocena wniosku przez sprawozdawcę komisji opiniodawczej

Sprawozdawca komisji opiniodawczej przyznaje, że pakiet „Gotowi na 55” ma śmielsze ambicje ograniczenia emisji gazów cieplarnianych UE, zmierzające do szybkiego osiągnięcia neutralności klimatycznej w trzech nadchodzących dekadach. Sprawozdawca komisji opiniodawczej ubolewa jednak, że proponowane inicjatywy są pozbawione rzetelnej analizy, która umożliwiłaby uczciwe rozpatrzenie negatywnych skutków pospiesznej transformacji (właściwie niemającej odpowiednika nigdzie indziej na świecie) dla konkurencyjności gospodarki i miejsc pracy w państwach członkowskich. Odnosi się to szczególnie do mobilności, w przypadku której nadal nie jest pewne, czy alternatywne rozwiązania nisko- i zeroemisyjne oraz energia do ich obsługi będą wystarczająco szeroko i szybko dostępne, by zapewnić obywatelom i przedsiębiorstwom przystępną cenowo mobilność, będącą fundamentem funkcjonowania naszych społeczeństw. UE w swojej polityce klimatycznej i energetycznej musi więc zrobić wszystko, co w jej mocy, aby zagwarantować, że potrzebne przejście na alternatywne technologie i infrastrukturę paliwową, obejmujące energię elektryczną i paliwa oparte na wodorze, będzie postępować równoległe do ambicji klimatycznych. W dążeniu do większego zrównowazenia w perspektywie krótko- i długoterminowej sektor transportu jest zależny od warunków regulacyjnych silnie wspierających innowacyjne technologie i inwestycje w ten sektor.

Sprawozdawca komisji opiniodawczej ostrzega, że dodatkowy koszt dla obywateli i gospodarstw domowych, który prawdopodobnie powstanie po proponowanym włączeniu transportu drogowego i budynków do systemu ETS, a bardziej pośrednio po zwiększeniu ambicji rozporządzenia ESR, pogłębi skutki obecnej inflacji cen energii, dodatkowo przyczyniając się do już istniejącego ubóstwa energetycznego i transportowego. Trzeba zatem rozważyć trwalszy mechanizm wsparcia w Społecznym Funduszu Klimatycznym proponowanym przez Komisję.

Sprawozdawca komisji opiniodawczej jest zwolennikiem propozycji utrzymania sektorów transportu drogowego (i budynków) w zakresie ESR, gdyż państwa członkowskie są najlepiej predysponowane do właściwych działań regulacyjnych – zaprojektowanych proporcjonalnie do ich specyfiki i potrzeb ich obywateli w zakresie mobilności i mieszkalnictwa – aby sprostać planowanym redukcjom emisji we wszystkich sektorach. Sprawozdawca komisji opiniodawczej popiera też propozycję zachowania przez państwa członkowskie elastyczności służącej redukcji ich emisji i efektywnemu spełnianiu zobowiązań redukcyjnych.

Sprawozdawca komisji opiniodawczej uważa za istotne, aby zapewnić państwom członkowskim i zainteresowanym podmiotom z objętych sektorów przewidywalną i stabilną ścieżkę wymaganej redukcji emisji, co jest warunkiem wspierania inwestycji i innowacji w rozwiązaniach przyjaznych dla klimatu. Ścieżki dla poszczególnych krajów dotyczące limitów emisji powinny być więc ustanawiane tylko raz, na początku okresu 2021–2030. Ponieważ sprawiedliwy i uczciwy podział wysiłku między państwa członkowskie i w ich obrębie jest kluczowy dla spełnienia ogólnounijnego celu, Komisja przy określaniu ścieżek krajowych powinna przeanalizować i uwzględnić aspekty opłacalności i uczliwości wykraczające poza PKB na mieszkańca. Wreszcie, biorąc pod uwagę możliwe uwzględnienie transportu drogowego w systemie ETS, sprawozdawca komisji opiniodawczej podkreśla, że

trzeba zachować wszystkie przepisy unijne w zmienianym rozporządzeniu ESR i systemie ETS, by uniknąć ewentualnej nadmiernej regulacji. W związku z tym Komisja powinna złożyć bardziej wyczerpujące sprawozdanie na temat aktualnej redukcji emisji na poziomie sektora, np. w sprawozdaniach z postępów prac na mocy rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną.

POPRAWKI

Komisja Transportu i Turystyki zwraca się do Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, jako komisji przedmiotowo właściwej, o wzięcie pod uwagę następujących poprawek:

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję

(1) Porozumienie paryskie, przyjęte w grudniu 2015 r. na podstawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), weszło w życie w listopadzie 2016 r. („porozumienie paryskie”). Strony porozumienia uzgodniły, że utrzymają wzrost średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2 °C ponad poziom sprzed epoki przemysłowej i że będą kontynuować starania o ograniczenie wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej.

Poprawka

(1) Porozumienie paryskie, przyjęte w grudniu 2015 r. na podstawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), weszło w życie w listopadzie 2016 r. („porozumienie paryskie”). Strony porozumienia uzgodniły, że utrzymają wzrost średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2 °C ponad poziom sprzed epoki przemysłowej i że będą kontynuować starania o ograniczenie wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej **w sposób odzwierciedlający zasady równości i wspólne, choć zróżnicowane obowiązki i odpowiednie zdolności krajów.**

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 1 a (nowy)

(1a) W rezolucji z 28 listopada 2019 r. w sprawie alarmującej sytuacji klimatycznej i środowiskowej Parlament Europejski wezwał Komisję do podjęcia bezwzględnych i ambitnych działań, aby ograniczyć globalne ocieplenie do 1,5 °C oraz uniknąć masowej utraty różnorodności biologicznej, w tym poprzez usunięcie z obecnych strategii Unii niespójności, jeśli chodzi o alarmującą sytuację klimatyczną i środowiskową, oraz poprzez zagwarantowanie, że wszystkie odpowiednie przyszłe wnioski ustawodawcze i budżetowe będą w pełni zgodne z celem ograniczenia globalnego ocieplenia do wartości poniżej 1,5 °C oraz że nie będą przyczyniać się do utraty różnorodności biologicznej.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 3

(3) Europejski Zielony Ład³¹ łączy w sobie kompleksowy zestaw wzajemnie wzmacniających się środków i inicjatyw służących osiągnięciu neutralności klimatycznej w Unii do 2050 r. Ponadto określono w nim nową strategię mającą na celu przekształcenie Unii w sprawiedliwe i dostatnie społeczeństwo, którego gospodarka będzie nowoczesna, zasobooszczędna i konkurencyjna ***i w której wzrost gospodarczy będzie oddzielony od wykorzystania zasobów.*** Celem strategii jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli ***przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Jednocześnie transformacja ta w różnym stopniu***

(3) Europejski Zielony Ład³¹ łączy w sobie kompleksowy zestaw wzajemnie wzmacniających się środków i inicjatyw służących osiągnięciu neutralności klimatycznej w Unii do 2050 r. Ponadto określono w nim nową strategię mającą na celu przekształcenie Unii w sprawiedliwe i dostatnie społeczeństwo, którego gospodarka będzie nowoczesna, zasobooszczędna i konkurencyjna. Celem strategii jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli. ***Transformacja ta wpływa w różnym stopniu na państwa członkowskie, regiony, sektory gospodarki i obywateli, i jest zależna od ich specyfiki. Na przykład w odmienny sposób oddziałuje na kobiety i mężczyzn oraz ma szczególny wpływ na***

oddziałuje na kobiety i mężczyzn oraz ma szczególnie wpływ na niektóre grupy defaworyzowane, *do których należą m.in. osoby starsze, osoby niepełnosprawne oraz osoby wywodzące się z mniejszości rasowych lub etnicznych.* Należy zatem zagwarantować, że transformacja będzie sprawiedliwa i sprzyjająca włączeniu społecznemu, tak by nikt nie był pozostawiony w tyle.

niektóre grupy defaworyzowane. *W związku z tym należy koniecznie zapewnić, aby Europejski Zielony Ład był wdrażany w sposób promujący spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną w Unii, w tym w jej regionach najbardziej oddalonych, oraz aby transformacja była sprawiedliwa i sprzyjała włączeniu społecznemu, z należytym uwzględnieniem grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, takich jak osoby starsze, osoby z niepełnosprawnościami, osoby dotknięte ubóstwem energetycznym lub transportowym, mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa znajdujące się w trudnej sytuacji, a także osoby wywodzące się z mniejszości. W szczególności należy dopilnować, żeby nie dochodziło do zakłóceń w krytycznych sektorach, które zaspokajają podstawowe potrzeby gospodarki i społeczeństwa, takie jak mobilność.*

³¹ Komunikat Komisji – Europejski Zielony Ład, COM(2019) 640 final z dnia 11 grudnia 2019 r.

³¹ Komunikat Komisji – Europejski Zielony Ład, COM(2019) 640 final z dnia 11 grudnia 2019 r.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(3a) Sektor transportu UE ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju społeczno-gospodarczego Unii oraz zapewnienia terytorialnej dostępności i łączności wszystkich regionów Unii. Jednocześnie dekarbonizacja tego sektora ma kluczowe znaczenie dla Unii w realizacji celu, jakim jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o 55 % do 2030 r., oraz długofalowego celu, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. Unia musi zatem sprawić, aby zrównoważony transport stał

się rzeczywistością, i zapewnić zarazem funkcjonowanie rynku wewnętrznego i konkurencyjność UE na całym świecie bez zakłóceń i z zachowaniem standardów społecznych. W realizacji wyznaczonych na 2030 r. celów klimatycznych państw członkowskich, ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, wysiłki muszą koncentrować się w szczególności na promowaniu dostosowanego do przyszłych wyzwań i odpornego sektora transportu. W związku z tym państwa członkowskie powinny wykorzystać wszystkie dostępne fundusze unijne, aby wesprzeć branżę transportową w dekarbonizacji, przy czym należy brać pod uwagę, że obecnie przejście na gospodarkę niskoemisyjną w kilku rodzajach transportu jest nadal trudne pod względem technologicznym i stawia wyzwania, jeśli chodzi o efektywność i konkurencyjność. Przy podejmowaniu kolejnych kroków w kierunku dekarbonizacji sektorów transportu należy przestrzegać zasady neutralności technologicznej.

Poprawka 5

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 3 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(3b) Należy brać pod uwagę społeczne i gospodarcze skutki przejścia na gospodarkę bezemisyjną. Zasada dekarbonizacji musi iść w parze z wdrażaniem Europejskiego filaru praw socjalnych, tak aby nikt nie został pominięty ani żaden region nie pozostał w tyle.

Poprawka 6

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 4**

Tekst proponowany przez Komisję

(4) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119³² („Europejskie **prawa** o klimacie”) Unia utrwaliła w prawodawstwie cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce do 2050 r. W rozporządzeniu tym ustanowiono również wiążący cel Unii zakładający ograniczenie emisji netto gazów cieplarnianych (emisje po odliczeniu pochłaniania) w Unii do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

Poprawka

(4) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119³² („Europejskie **prawo** o klimacie”) Unia utrwaliła w prawodawstwie cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce **najpóźniej** do 2050 r. W rozporządzeniu tym ustanowiono również wiążący cel Unii zakładający ograniczenie emisji netto gazów cieplarnianych (emisje po odliczeniu pochłaniania) w Unii do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

Poprawka 7

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 4 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(4a) Transport jako sektor kluczowy w przejściu na zrównoważoność musi pozostać objęty rozporządzeniem (UE) 2018/842 niezależnie od dalszego rozwoju systemu handlu uprawnieniami do emisji. Jednocześnie żadne kolejne i przyszłe rozwiązania rynkowe nie powinny stać na przeszkodzie innym i uzupełniającym środkom ustawodawczym na szczeblu krajowym lub unijnym, które pozwalałyby dodatkowo ograniczyć emisje z transportu.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(5a) Z uwagi na newralgiczną rolę całego sektora transportu, w tym transportu drogowego, kolejowego, wodnego śródlądowego, morskiego i lotniczego, dla funkcjonowania naszych społeczeństw, oczekuje się, że sektor ten odegra ważną rolę w realizacji celów klimatycznych ustanowionych w Europejskim prawie o klimacie.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 5 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(5b) Wodór może być wykorzystywany jako surowiec lub źródło energii w procesach przemysłowych i chemicznych, w transporcie lotniczym i morskim, w sektorach odchodzących od paliw kopalnych, w których bezpośrednia elektryfikacja jest niemożliwa ze względów technologicznych lub niekonkurencyjna, a także do magazynowania energii w celu zrównoważenia, w razie konieczności, systemu energetycznego, w związku z czym wodór odgrywa istotną rolę w integracji systemu energetycznego.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 5 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(5c) Na europejskim rynku energetycznym powinno się rozwijać

wodór zarówno niskoemisyjny, jak i odnawialny, z uwzględnieniem ich różnych potrzeb infrastrukturalnych i inwestycyjnych, i priorytetowo traktować konieczność inwestycji, które powiększą produkcję energii odnawialnej na tyle szybko, by osiągnąć cele klimatyczne i środowiskowe Unii wyznaczone na 2030 i 2050 r., oraz krótkoterminowo wykorzystać niskoemisyjny wodór jako technologię pomostową. Komisja powinna zatem ocenić, ile niskoemisyjnego wodoru będzie potrzeba do celów dekarbonizacji, do jakich zastosowań i przez jaki okres, do czasu, aż wodór odnawialny będzie mógł pełnić tę rolę samodzielnie. Ponadto Komisja i państwa członkowskie powinny zmniejszyć przeszkody regulacyjne i gospodarcze, by pobudzić szybką absorpcję rynkową wodoru odnawialnego.

Poprawka 11

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 5 d (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(5d) Komisja zaproponowała w unijnych ramach systematyki ustanowionych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852^{1a} projekt przepisów klasyfikujących gaz ziemny i energię jądrową jako ekologiczne w kontekście celów związanych ze zmianą klimatu. Taka klasyfikacja ogromnie pomogłaby sektorowi transportu w redukcji śladu węglowego i osiągnięciu celów Europejskiego Zielonego Ładu i pakietu „Gotowi na 55”. Jest to szczególnie ważne ze względu na możliwe zakazy produkcji pojazdów z silnikami wewnętrznego spalania po 2030 r., gdyż pojazdy bezemisyjne w dużym stopniu opierają się na energii elektrycznej potrzebnej do ładowania, a tylko bezpieczna i niezawodna energia jądrowa mogłaby

sprostac potrzebom pojazdów zeroemisyjnych.

^{1a} Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz. U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

Poprawka 12

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 5 e (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(5e) Ramy systematyki UE ustanowione rozporządzeniem (UE) 2020/852 zapewniają przedsiębiorstwom, inwestorom i decydentom odpowiednie definicje, zgodnie z którymi działalność gospodarcza może być uznana za zrównoważoną środowiskowo. W ten sposób ramy te mogą dawać inwestorom poczucie bezpieczeństwa, chronić inwestorów prywatnych przed pseudoekologicznym marketingiem, pomagać przedsiębiorstwom stać się bardziej przyjaznymi dla klimatu, minimalizować fragmentację rynku i pomagać przenosić inwestycje tam, gdzie są one najbardziej potrzebne.

Poprawka 13

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 7**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(7) Chociaż handel uprawnieniami do emisji będzie dotyczył również emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu drogowego i morskiego, jak

(7) Zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 zostaje utrzymany. Wchodzące w zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 emisje gazów cieplarnianych państwa

również budynków, zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 *zostanie* utrzymany. ***Rozporządzenie (UE) 2018/842 nadal będzie zatem miało zastosowanie do emisji gazów cieplarnianych z żeglugi krajowej, ale już nie do emisji generowanych przez żeglugę międzynarodową.*** Wchodzące w zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 emisje gazów cieplarnianych państwa członkowskiego, które mają być brane pod uwagę przy ocenach zgodności, będą nadal określane po zakończeniu przeglądów wykazów przeprowadzonych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999³⁴.

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

członkowskiego, które mają być brane pod uwagę przy ocenach zgodności, będą nadal określane po zakończeniu przeglądów wykazów przeprowadzonych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999³⁴. ***W celu zmniejszenia obciążeń regulacyjnych Komisja powinna przeprowadzić należyty przegląd ram prawnych dotyczących redukcji emisji, w szczególności w sektorach takich jak transport, które podlegają różnym przepisom i instrumentom ustalania cen, i w razie potrzeby zaproponować dostosowania, aby uniknąć ewentualnej nadmiernej regulacji.***

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).
(Zakres ESR)

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(9a) Z uwagi na art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej działania i poziomy docelowe dotyczące redukcji emisji gazów cieplarnianych muszą być dostosowane do specyfiki

regionów najbardziej oddalonych, strukturalnie cechujących się oddaleniem, charakterem wyspiarskim, niewielką powierzchnią, trudnymi warunkami topograficznymi i klimatycznymi oraz zależnością gospodarczą od kilku produktów.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

(10) Aby osiągnąć cel polegający na redukcji emisji gazów cieplarnianych o 55 %, **sektory objęte** rozporządzeniem (UE) 2018/842 będą musiały stopniowo coraz bardziej redukować swoje emisje, aż do osiągnięcia w 2030 r. redukcji o 40 % w porównaniu z poziomami z 2005 r.

Poprawka

(10) Aby osiągnąć cel polegający na redukcji emisji gazów cieplarnianych o 55 %, **państwa członkowskie w odniesieniu do sektorów objętych** rozporządzeniem (UE) 2018/842 będą musiały stopniowo coraz bardziej redukować swoje emisje, aż do osiągnięcia **wspólnie** w 2030 r. **ogólnounijnego poziomu docelowego** redukcji o 40 % w porównaniu z poziomami z 2005 r.;

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 12 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(12a) Aby zapewnić racjonalną pod względem kosztów i sprawiedliwą redukcję emisji gazów cieplarnianych w sektorach objętych zarówno rozporządzeniem (UE) 2018/842, jak i dyrektywą 2003/87/WE, państwa członkowskie powinny mieć możliwość równoważenia redukcji osiągniętych w tych sektorach na podstawie tych instrumentów. Jeżeli państwa członkowskie ograniczą swoje emisje na dany rok w tych sektorach w stopniu większym niż proporcjonalny w świetle rozporządzenia (UE) 2018/842, słusznym

jest, aby te państwa członkowskie mogły zapewnić rekompensatę dla odnośnych sektorów. W takich przypadkach państwa członkowskie powinny mieć zatem możliwość przydzielenia tym sektorom ograniczonej liczby bezpłatnych uprawnień do emisji na mocy dyrektywy 2003/87/WE, przy jednoczesnym zapewnieniu, aby odnośne korzyści pod względem kosztów były przenoszone na obywateli i przedsiębiorstwa. Komisja powinna w związku z tym określić dla tych sektorów sektorowe roczne poziomy referencyjne emisji, w odniesieniu do których można by oceniać zweryfikowane emisje gazów cieplarnianych z tych sektorów. Takich sektorowych rocznych poziomów referencyjnych emisji nie należy rozumieć jako minimalnego sektorowego poziomu docelowego, ale raczej jako próg pozwalający na elastyczność w ramach dyrektywy 2003/87/WE.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 12 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(12b) Wysiłki redukcyjne państw członkowskich powinny nadal opierać się na zasadzie solidarności między nimi oraz na potrzebie zrównoważonego rozwoju gospodarczego w Unii, z uwzględnieniem odpowiedniego dla każdego z państw członkowskich PKB na mieszkańca. Roczne limity emisji dla państw członkowskich powinny w związku z tym być ustalane zgodnie z zasadami sprawiedliwości i opłacalności i należy brać przy tym pod uwagę między innymi możliwości gospodarcze oraz względny potencjał i koszt redukcji emisji.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

(13) *Pandemia COVID-19 wpłynęła na gospodarkę Unii oraz poziom jej emisji w stopniu, którego nie można jeszcze w pełni określić ilościowo. Z drugiej strony Unia wdraża swój największy w historii pakiet stymulacyjny, który potencjalnie również może mieć wpływ na poziom emisji. Ze względu na te niepewności należy w 2025 r. dokonać przeglądu danych dotyczących emisji i w razie potrzeby ponownie dostosować roczne limity emisji.*

Poprawka

(13) *Nowe zagrożenia takie jak rosyjska wojna w Ukrainie i pandemia COVID-19 wpływają na Unię i jej państwa członkowskie oraz poziom ich emisji w różnym stopniu i przez okres, którego nie można jeszcze w pełni określić ilościowo. Ponadto kryzysy te mogą wpłynąć na to, jak państwa członkowskie będą w stanie ograniczyć swoje poziomy emisji. Ze względu na te niepewności jest właściwe, aby w rozporządzeniu (UE) 2018/842 wskazano państwom członkowskim i sektorom przewidywalne ścieżki wymaganych redukcji emisji do 2030 r. W razie potrzeby, w związku ze strategicznymi sytuacjami nadzwyczajnymi lub kryzysowymi, tymczasowe dostosowania rocznych limitów emisji powinny jednak pozostać możliwe, pod warunkiem że zachowane są krajowe poziomy redukcji emisji wyznaczone na 2030 r. i należy uwzględnić elastyczność przewidzianą w rozporządzeniu (UE) 2018/842. Ponadto w przypadku gdy państwo członkowskie przekracza roczne przydziały, powinno się zakładać jedynie procedurę korygującą zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.*

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 13 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(13a) *Pandemia COVID-19 unaocznila strategiczne znaczenie sektora transportu. Wdrożenie uprzywilejowanych korytarzy, które zapewniały bezpieczne łańcuchy*

dostaw na potrzeby usług medycznych i służb ratunkowych oraz podstawowe dostawy żywności i produktów farmaceutycznych, było dobrą praktyką, która w przyszłości w czasie kryzysu powinna mieć pierwszeństwo przed redukcją emisji.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję

(14) W 2025 r. należy zatem zaktualizować roczne limity emisji na lata 2026–2030. Aktualizacja ta powinna się opierać na kompleksowym przeglądzie danych z krajowych wykazów przeprowadzonym przez Komisję w celu określenia średniej emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego w latach 2021, 2022 i 2023.

Poprawka

skreśla się

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję

(17) Biorąc pod uwagę wprowadzenie od 2026 r. w rozporządzeniu (UE) 2018/841 wzmocnionego systemu zgodności, należy znieść odliczanie emisji gazów cieplarnianych generowanych przez każde państwo członkowskie w latach 2026–2030 w sektorze gruntów, które to emisje przewyższają pochłanianie w danym państwie. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 9 ust. 2.

Poprawka

(17) Przepisy rozporządzenia 2018/842 dotyczące zgodności powinny zostać wzmocnione, aby z jednej strony zniechęcić państwa do przekraczania limitów emisji, również poprzez kary finansowe, a z drugiej strony zwiększyć przejrzystość i skuteczność działań korygujących.

Poprawka 22

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 18**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(18) Wyznaczenie ambitniejszych celów w rozporządzeniu (UE) 2018/841 ograniczy zdolność państw członkowskich do generowania pochłaniania netto, które można wykorzystać do zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. Ponadto podział wykorzystania elastyczności LULUCF na dwa odrębne okresy jeszcze bardziej ograniczy dostępność pochłaniania netto na potrzeby zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. W rezultacie niektóre państwa członkowskie mogą napotkać trudności w osiągnięciu swoich celów na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/842, natomiast niektóre państwa członkowskie, te same lub inne, mogą generować pochłanianie netto, którego nie można wykorzystać do zapewnienia zgodności z rozporządzeniem (UE) 2018/842. Dopóki spełnione są cele Unii określone w art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1119, w szczególności w odniesieniu do maksymalnego limitu wkładu pochłaniania netto, należy stworzyć nowy dobrowolny mechanizm w formie dodatkowej rezerwy, który pomoże stosującym go państwom członkowskim w wypełnianiu ich zobowiązań.

skreśla się

Poprawka 23

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 18 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(18a) Niektóre państwa członkowskie będą musiały się zmierzyć z poważnymi wyzwaniami, aby osiągnąć cele określone w rozporządzeniu (UE) 2018/842. Dlatego też ważne jest zagwarantowanie

elastyczności, przewidywanie i możliwość przekazywania. Aby oceniać postępy państw członkowskich w redukowaniu emisji gazów cieplarnianych objętych rozporządzeniem (UE) 2018/842 oraz zapewniać przejrzystość, oceny postępów na mocy rozporządzenia (UE) 2018/1999 powinny zawierać ocenę i sprawozdanie dotyczące w szczególności redukcji emisji w sektorze transportu, wraz z podaniem faktycznych rocznych emisji w tym sektorze łącznie z odpowiadającymi im rocznymi limitami emisji na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/842. Nie powinno to jednak wiązać się z wprowadzeniem jakiejkolwiek formy sektorowych wkładów minimalnych, gdyż nie tylko zagrażałoby to realizacji tych celów, ale również uniemożliwiałoby ich osiągnięcie.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 18 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(18b) W ciągu sześciu miesięcy od każdego globalnego przeglądu uzgodnionego w art. 14 porozumienia paryskiego Komisja powinna przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat funkcjonowania rozporządzenia (UE) 2018/842. Sporządzając sprawozdanie, Komisja powinna starać się uwzględnić, w stosownych przypadkach, wskazówki europejskiego naukowego komitetu doradczego ds. zmiany klimatu, ustanowionego rozporządzeniem 2021/1119, specjalistów z niezależnych organów oraz krajowych organów doradczych ds. klimatu, jeżeli takie istnieją.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 4 – ustęp 2 i 3

Tekst proponowany przez Komisję

3) art. 4 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Z zastrzeżeniem elastyczności przewidzianych w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia oraz dostosowań na podstawie jego art. 10 ust. 2, a także biorąc pod uwagę wszelkie odliczenia wynikające ze stosowania art. 7 decyzji nr 406/2009/WE, każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego emisje gazów cieplarnianych:

a) w latach 2021 i 2022 nie przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się od średniej wielkości jego emisji gazów cieplarnianych w latach 2016, 2017 i 2018, ustalonych na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 1 załącznika I do niniejszego rozporządzenia. Początkowy punkt liniowej ścieżki danego państwa członkowskiego przypada w pięciu dwunastych okresu od 2019 r. do 2020 r. albo w 2020 r. w zależności od tego, która z tych dat skutkuje niższym limitem dla danego państwa członkowskiego;

b) w latach 2023, **2024 i 2025** nie przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się w 2022 r. od rocznego limitu emisji obowiązującego w tym państwie członkowskim, ustalonego na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu dla danego roku, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa

Poprawka

3) art. 4 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Z zastrzeżeniem elastyczności przewidzianych w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia oraz dostosowań na podstawie jego art. 10 ust. 2, a także biorąc pod uwagę wszelkie odliczenia wynikające ze stosowania art. 7 decyzji nr 406/2009/WE, każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego emisje gazów cieplarnianych:

a) w latach 2021 i 2022 nie przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się od średniej wielkości jego emisji gazów cieplarnianych w latach 2016, 2017 i 2018, ustalonych na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 1 załącznika I do niniejszego rozporządzenia. Początkowy punkt liniowej ścieżki danego państwa członkowskiego przypada w pięciu dwunastych okresu od 2019 r. do 2020 r. albo w 2020 r. w zależności od tego, która z tych dat skutkuje niższym limitem dla danego państwa członkowskiego;

b) w latach 2023–**2030** nie przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się w 2022 r. od rocznego limitu emisji obowiązującego w tym państwie członkowskim, ustalonego na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu dla danego roku, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa

członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia;

c) w latach 2026–2030 nie przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się w 2024 r. od średniej wielkości jego emisji gazów cieplarnianych w latach 2021, 2022 i 2023, zgłoszonych przez państwo członkowskie na podstawie art. 26 rozporządzenia (UE) 2018/1999, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające roczne limity emisji dla każdego państwa członkowskiego na okres od 2021 r. do 2030 r. wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂, zgodnie ze ścieżkami liniowymi określonymi w ust. 2.

Komisja określa roczne limity emisji za lata 2021 i 2022 na podstawie kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów na lata 2005 i 2016–2018 przekazanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 7 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 i wskazuje wartość emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. zastosowaną do określenia tych rocznych limitów emisji.

Roczne limity emisji za lata 2023, 2024 i 2025 określa na podstawie *wartości emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. wskazanej zgodnie z akapitem drugim* oraz na podstawie *poddanych przeglądowi wartości danych z krajowych wykazów za lata 2016, 2017 i 2018, o których mowa w akapicie drugim.*

Komisja określa roczne limity emisji za lata 2026–2030 na podstawie wartości emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. wskazanej zgodnie z akapitem drugim

członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia;

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające roczne limity emisji dla każdego państwa członkowskiego na okres od 2021 r. do 2030 r. wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂, zgodnie ze ścieżkami liniowymi określonymi w ust. 2.

Komisja określa roczne limity emisji za lata 2021 i 2022 na podstawie kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów na lata 2005 i 2016–2018 przekazanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 7 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 i wskazuje wartość emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. zastosowaną do określenia tych rocznych limitów emisji.

Roczne limity emisji za lata 2023–2030 określa na podstawie ***ścieżki liniowej rozpoczynającej się w 2022 r. od rocznego limitu emisji obowiązującego w tym państwie członkowskim dla danego roku, ustalonego*** na podstawie ***akapitu drugiego, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia.***

oraz na podstawie kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów na lata 2021, 2022 i 2023 przekazanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 26 rozporządzenia (UE) 2018/1999.”;

Przy ustalaniu rocznych limitów emisji dla każdego państwa członkowskiego na mocy niniejszego ustępu Komisja zapewnia, by do celu Unii dotyczącego redukcji emisji gazów cieplarnianych na mocy niniejszego rozporządzenia dochodzić w sprawiedliwy i opłacalny sposób we wszystkich państwach członkowskich, z uwzględnieniem elastyczności, o której mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia.

Dla sektorów objętych niniejszym rozporządzeniem i dyrektywą 2003/87/WE Komisja, ustalając roczne limity emisji na lata 2026–2030, dodatkowo określa dla każdego państwa członkowskiego odsetek rocznych limitów emisji odpowiadający emisjom z tych sektorów (sektorowy roczny poziom referencyjny emisji).”.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 a (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 4 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a) w art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:
„4a. Począwszy niezwłocznie od ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] Komisja, w ścisłym porozumieniu z państwami członkowskimi, stale monitoruje ryzyko przekroczenia przez państwa członkowskie ich rocznych limitów emisji ze względu na spowodowane koniecznością wyższe emisje powstające w związku ze środkami podjętymi w reakcji na strategiczne sytuacje nadzwyczajne lub kryzysowe, na

przykład w celu ograniczenia ryzyka związanego z dostawami energii i paliw, zapewnienia odbudowy lub udzielenia pomocy humanitarnej.

Bez uszczerbku dla art. 4 ust. 1, w przypadku gdy Komisja stwierdzi, że roczne limity emisji danego państwa członkowskiego nie mogłyby lub nie mogą zostać osiągnięte z powodów określonych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, może ona tymczasowo dostosować roczne limity emisji tego państwa członkowskiego w drodze aktu wykonawczego, obejmującego wyższe emisje wynikające z konieczności, z należyтым uwzględnieniem wykorzystania mechanizmów elastyczności na mocy art. 5 i rezerwy bezpieczeństwa na mocy art. 11.”;

Poprawka 27

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 b (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 4 – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3b) w art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5a. W sprawozdaniu z rocznej oceny na mocy art. 29 rozporządzenia (UE) 2018/1999 Komisja ustala emisje objęte niniejszym rozporządzeniem, a w szczególności podaje roczne limity emisji i roczne emisje z sektora transportu. W sprawozdaniu uwzględnia się również okoliczności krajowe oraz wykaz środków krajowych wprowadzonych w celu redukcji emisji i uwypukla się unijną wartość dodaną.”;

Poprawka 28

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 c (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 5

Tekst obowiązujący

Artykuł 5

Elastyczności w formie pożyczania,
przenoszenia i przekazywania

1. W odniesieniu do lat od 2021 r. do **2025 r.**, państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie 10 % swojego rocznego limitu emisji na następny rok.
2. ***W odniesieniu do lat od 2026 r. do 2029 r., państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie 5 % swojego rocznego limitu emisji na następny rok.***
3. Państwo członkowskie, w którym emisje gazów cieplarnianych na dany rok są poniżej jego rocznego limitu emisji na ten rok, może z uwzględnieniem wykorzystania elastyczności na podstawie niniejszego artykułu i art. 6:
 - (a) w odniesieniu do 2021 r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji na następne lata do 2030 r.;
oraz
 - b) w odniesieniu do lat od 2022 r. do 2029 r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji do poziomu 30 % swoich rocznych limitów emisji do tego roku na następne lata do 2030 r.
4. Państwo członkowskie może przekazać innym państwom członkowskim do 5 % swojego rocznego limitu emisji na dany rok w odniesieniu do lat od 2021 r. do 2025 r. i do 10 % – w odniesieniu do lat od 2026 r. do 2030 r. ***Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 na ten rok lub na kolejne lata do 2030 r.***
5. Państwo członkowskie, w którym

Poprawka

3c) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Elastyczności w formie pożyczania,
przenoszenia i przekazywania

1. W odniesieniu do lat od 2021 r. do **2029 r.**, państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie 10 % swojego rocznego limitu emisji na następny rok.
3. Państwo członkowskie, w którym emisje gazów cieplarnianych na dany rok są poniżej jego rocznego limitu emisji na ten rok, może z uwzględnieniem wykorzystania elastyczności na podstawie niniejszego artykułu i art. 6:
 - a)** w odniesieniu do 2021 r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji na następne lata do 2030 r.;
oraz
 - b) w odniesieniu do lat od 2022 r. do 2029 r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji do poziomu 30 % swoich rocznych limitów emisji do tego roku na następne lata do 2030 r.
4. Państwo członkowskie może przekazać innym państwom członkowskim do 5 % swojego rocznego limitu emisji na dany rok w odniesieniu do lat od 2021 r. do 2025 r. i do 10 % – w odniesieniu do lat od 2026 r. do 2030 r.
5. Państwo członkowskie, w którym

zweryfikowane emisje gazów cieplarnianych na dany rok są poniżej jego rocznego limitu emisji na ten rok, może – z uwzględnieniem wykorzystania elastyczności na podstawie ust. 1–4 niniejszego artykułu i art. 6 – przekazać niewykorzystaną część swojego rocznego limitu emisji innym państwom członkowskim. Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 na ten rok lub na kolejne lata do 2030 r.

6. Państwa członkowskie **mogą wykorzystać** dochody uzyskane w wyniku przekazania rocznych limitów emisji na podstawie ust. 4 i 5, aby przeciwdziałać zmianom klimatu w Unii **lub w państwach trzecich**. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich działaniach podjętych na podstawie niniejszego ustępu.

7. Przekazanie rocznych limitów emisji na podstawie ust. 4 i 5 może następować w związku z projektem lub programem mającym na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, który jest realizowany w sprzedającym państwie członkowskim i finansowany przez otrzymujące państwo członkowskie, pod warunkiem że nie występuje podwójne liczenie i zapewniona jest identyfikowalność.

8. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać jednostki pochodzące z projektów wydane na podstawie art. 24a ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 niniejszego rozporządzenia bez ograniczeń ilościowych, pod warunkiem że nie występuje podwójne liczenie.

zweryfikowane emisje gazów cieplarnianych na dany rok są poniżej jego rocznego limitu emisji na ten rok, może – z uwzględnieniem wykorzystania elastyczności na podstawie ust. 1–4 niniejszego artykułu i art. 6 – przekazać niewykorzystaną część swojego rocznego limitu emisji innym państwom członkowskim. Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 na ten rok lub na kolejne lata do 2030 r.

6. Państwa członkowskie **wykorzystują** dochody uzyskane w wyniku przekazania rocznych limitów emisji na podstawie ust. 4 i 5, aby przeciwdziałać zmianom klimatu **oraz ubóstwu energetycznemu i transportowemu** w Unii **w odniesieniu do sektorów określonych w art. 2**. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich działaniach podjętych na podstawie niniejszego ustępu **i podają te informacje do wiadomości publicznej**.

7. Przekazanie rocznych limitów emisji na podstawie ust. 4 i 5 może następować w związku z projektem lub programem mającym na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, który jest realizowany w sprzedającym państwie członkowskim i finansowany przez otrzymujące państwo członkowskie, pod warunkiem że nie występuje podwójne liczenie i zapewniona jest identyfikowalność.

8. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać jednostki pochodzące z projektów wydane na podstawie art. 24a ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 niniejszego rozporządzenia bez ograniczeń ilościowych, pod warunkiem że nie występuje podwójne liczenie.

8a. Państwo członkowskie, którego zweryfikowane emisje gazów cieplarnianych z sektorów objętych równocześnie niniejszym rozporządzeniem

i dyrektywą 2003/87/WE są na dany rok przypadający w okresie 2026–2030 niższe od sektorowego rocznego poziomu referencyjnego emisji, może przyznać bezpłatne uprawnienia do emisji w ramach ETS podmiotom objętym regulacją na podstawie dyrektywy 2003/87/WE w okresie 24 miesięcy następujących po tym roku. Ilość bezpłatnych uprawnień jest ograniczona do różnicy między sektorowymi rocznymi poziomami referencyjnymi emisji a zweryfikowanymi emisjami gazów cieplarnianych z danych sektorów. Zainteresowane państwo członkowskie powiadamia Komisję o ilości bezpłatnych uprawnień, z których zamierza skorzystać. Tę ilość anuluje się z rocznego limitu emisji danego państwa członkowskiego.”;

(Rozporządzenie (UE) 2018/842).

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 a (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 8

Tekst obowiązujący

Artykuł 8

Działania korygujące

1. **Jeżeli w corocznej ocenie** na podstawie art. 21 rozporządzenia (UE) **nr 525/2013** i przy uwzględnieniu planowanego wykorzystania elastyczności, o których mowa w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia, Komisja uzna, że dane państwo członkowskie nie czyni wystarczających postępów w wypełnianiu swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie w ciągu trzech miesięcy przekazuje Komisji plan działań

Poprawka

5a) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Działania korygujące

1. **Jeżeli w ocenie przeprowadzanej co dwa lata** na podstawie art. 29 rozporządzenia (UE) **2018/1999** i przy uwzględnieniu planowanego wykorzystania elastyczności, o których mowa w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia, Komisja uzna, że dane państwo członkowskie nie czyni wystarczających postępów w wypełnianiu swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie w ciągu trzech miesięcy

korygujących, który obejmuje:

a) dodatkowe działania, które to państwo członkowskie podejmuje przy wykorzystaniu krajowych polityk i środków oraz poprzez realizację działań unijnych w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia;

b) ścisły harmonogram realizacji takich działań, umożliwiający ocenę rocznych postępów w realizacji.

2. Komisję w jej pracach mających na celu ocenę planów działań korygujących wspomaga zgodnie ze swoim rocznym programem pracy Europejska Agencja Środowiska.

3. Komisja *może wydać* opinię dotyczącą solidności planów działań korygujących przekazanych zgodnie z ust. 1 i w takim przypadku dokonuje tego w terminie czterech miesięcy od otrzymania tych planów. Zainteresowane państwo członkowskie w *możliwie największym stopniu* uwzględnia opinię Komisji i *może* odpowiednio *zmienić* swój plan działań korygujących.

przekazuje Komisji plan działań korygujących, który obejmuje:

-a) szczegółową analizę sytuacji w danym państwie członkowskim, w tym ocenę społeczno-ekonomiczną określającą możliwości ograniczenia emisji przez to państwo członkowskie;

a) dodatkowe działania, które to państwo członkowskie podejmuje przy wykorzystaniu krajowych polityk i środków oraz poprzez realizację działań unijnych w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia, z *zapewnieniem, aby środki były zrównoważone pod względem społecznym, gospodarczym i środowiskowym;*

b) ścisły harmonogram realizacji takich działań, umożliwiający ocenę rocznych postępów w realizacji.

2. Komisję w jej pracach mających na celu ocenę planów działań korygujących wspomaga zgodnie ze swoim rocznym programem pracy Europejska Agencja Środowiska.

3. Komisja *wydaje* opinię dotyczącą solidności planów działań korygujących przekazanych zgodnie z ust. 1 i w takim przypadku dokonuje tego w terminie czterech miesięcy od otrzymania tych planów. Zainteresowane państwo członkowskie w *pełni* uwzględnia opinię Komisji i odpowiednio *zmienia* swój plan działań korygujących. *Jeżeli dane państwo członkowskie nie uwzględni zalecenia lub jego znacznej części, podaje wyjaśnienie.*

Plany działań korygujących, a także wszelkie zmiany oraz opinie Komisji, o których mowa w akapicie pierwszym, są dostępne publicznie.

(Rozporządzenie (UE) 2018/842).

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 6
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 9 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Jeżeli *emisje gazów cieplarnianych danego państwa członkowskiego w okresie od 2021 r. do 2025 r., o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/841, przewyższają jego pochłanianie określone zgodnie z art. 12 tego rozporządzenia, centralny administrator odlicza od rocznych limitów emisji tego państwa członkowskiego wielkość równą tej nadwyżce emisji gazów cieplarnianych wyrażoną w tonach ekwiwalentu CO₂ na odpowiednie lata.*

Poprawka

2. Jeżeli *państwo członkowskie przekroczy swoje roczne uprawnienia do emisji w ciągu dwóch lub więcej kolejnych lat, przeprowadza przegląd swojego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu oraz krajowej strategii długoterminowej. Przegląd ten musi zostać ukończony w ciągu 12 miesięcy. Komisja może wydać zalecenia określające, w jaki sposób należy zmienić krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu oraz krajową strategię długoterminową tego państwa członkowskiego. Państwo członkowskie powiadamia Komisję o zmienionym planie i przekazuje jej oświadczenie określające, w jaki sposób proponowane zmiany skorygują niezgodność z krajowymi rocznymi limitami emisji oraz w jaki sposób, w stosownych przypadkach, w zmianach uwzględniono zalecenia Komisji. Jeżeli krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu lub krajowa strategia długoterminowa pozostaną zasadniczo niezmienione, Komisja wszczyna, w stosownych przypadkach, postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.*

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 a (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 15

Tekst obowiązujący

Artykuł 15

Poprawka

7a) art. 15 otrzymuje brzmienie:
„Artykuł 15

Przegląd

1. Niniejsze rozporządzenie poddaje się przeglądowi uwzględniającemu między innymi zmieniające się okoliczności krajowe, sposób, w jaki wszystkie sektory gospodarki przyczyniają się do redukcji emisji gazów cieplarnianych, rozwój sytuacji międzynarodowej i wysiłki podejmowane, aby osiągnąć długoterminowe cele Porozumienia paryskiego.

2. W ciągu sześciu miesięcy po zakończeniu każdego globalnego przeglądu uzgodnionego na mocy art. 14 Porozumienia paryskiego Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wykonywania niniejszego rozporządzenia, w tym bilansu podaży rocznych limitów emisji i popytu na nie oraz wkładu niniejszego rozporządzenia w osiągnięcie ogólnego unijnego celu polegającego na redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. oraz jego wkładu w realizację celów Porozumienia paryskiego, w szczególności w odniesieniu do potrzeby dodatkowych unijnych polityk i środków związanych z niezbędnymi redukcjami emisji gazów cieplarnianych przez Unię i jej państwa członkowskie, w tym ram po 2030 r., a w stosownych przypadkach może przedłożyć wnioski.

Przegląd

1. Niniejsze rozporządzenie poddaje się przeglądowi uwzględniającemu między innymi zmieniające się okoliczności krajowe, sposób, w jaki wszystkie sektory gospodarki przyczyniają się do redukcji emisji gazów cieplarnianych, **ze zwróceniem szczególnej uwagi na rozwój sektora transportu, koszty i korzyści odnośnych środków dla różnych sektorów gospodarki i obywateli, w tym wszystkich istotnych przepisów dotyczących klimatu,** rozwój sytuacji międzynarodowej i wysiłki podejmowane, aby osiągnąć długoterminowe cele porozumienia paryskiego, **przy jednoczesnej minimalizacji obciążeń regulacyjnych i unikaniu nadmiernej regulacji.**

2. W ciągu sześciu miesięcy po zakończeniu każdego globalnego przeglądu uzgodnionego na mocy art. 14 Porozumienia paryskiego Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wykonywania niniejszego rozporządzenia, w tym bilansu podaży rocznych limitów emisji i popytu na nie oraz wkładu niniejszego rozporządzenia w osiągnięcie ogólnego unijnego celu polegającego na redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. oraz jego wkładu w realizację celów Porozumienia paryskiego, w szczególności w odniesieniu do potrzeby dodatkowych unijnych polityk i środków związanych z niezbędnymi redukcjami emisji gazów cieplarnianych przez Unię i jej państwa członkowskie, w tym ram po 2030 r., **lub potrzeby wycofania istniejących strategii i środków w przypadku nadmiernej regulacji konkretnych sektorów, zwłaszcza sektora drogowego i sektora morskiego w niniejszym rozporządzeniu,** a w stosownych przypadkach może przedłożyć wnioski.”;

(Rozporządzenie (UE) 2018/842)

PROCEDURA W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

Tytuł	Zmiana rozporządzenia (UE) 2018/842 w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego
Odsyłacze	COM(2021)0555 – C9-0321/2021 – 2021/0200(COD)
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	ENVI 13.9.2021
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	TRAN 13.9.2021
Sprawozdawca(czyni) komisji opiniodawczej Data powołania	Angel Dzhambazki 10.11.2021
Rozpatrzenie w komisji	7.2.2022
Data przyjęcia	28.4.2022
Wynik głosowania końcowego	+ : 28 - : 8 0 : 12
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Magdalena Adamowicz, Andris Ameriks, José Ramón Bauzá Díaz, Erik Bergkvist, Izaskun Bilbao Barandica, Paolo Borchia, Karolin Braunsberger-Reinhold, Marco Campomenosi, Massimo Casanova, Karima Delli, Anna Deparnay-Grunenberg, Ismail Ertug, Gheorghe Falcă, Giuseppe Ferrandino, Carlo Fidanza, Mario Furore, Søren Gade, Isabel García Muñoz, Jens Gieseke, Elsi Katainen, Elena Kountoura, Julie Lechanteux, Bogusław Liberadzki, Peter Lundgren, Benoît Lutgen, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Marian-Jean Marinescu, Tilly Metz, Cláudia Monteiro de Aguiar, Caroline Nagtegaal, Jan-Christoph Oetjen, Philippe Olivier, Rovana Plumb, Tomasz Piotr Poręba, Dominique Riquet, Massimiliano Salini, Vera Tax, Barbara Thaler, István Ujhelyi, Henna Virkkunen, Petar Vitanov, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Lucia Vuolo, Roberts Zīle, Kosma Złotowski
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Leila Chaibi, Clare Daly, Pär Holmgren

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

28	+
ECR	Carlo Fidanza, Tomasz Piotr Poręba, Roberts Zīle, Kosma Złotowski
ID	Paolo Borchia, Marco Campomenosi, Massimo Casanova
PPE	Magdalena Adamowicz, Karolin Braunsberger-Reinhold, Gheorghe Falcă, Jens Gieseke, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Benoît Lutgen, Marian-Jean Marinescu, Cláudia Monteiro de Aguiar, Massimiliano Salini, Barbara Thaler, Henna Virkkunen, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Lucia Vuolo
Renew	José Ramón Bauzá Díaz, Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Elsi Katainen, Caroline Nagtegaal, Jan-Christoph Oetjen, Dominique Riquet
S&D	István Ujhelyi

8	-
NI	Mario Furore
The Left	Leila Chaibi, Clare Daly, Elena Kountoura
Verts/ALE	Karima Delli, Anna Deparnay-Grünenberg, Pär Holmgren, Tilly Metz

12	0
ECR	Peter Lundgren
ID	Julie Lechanteux, Philippe Olivier
S&D	Andris Ameriks, Erik Bergkvist, Ismail Ertug, Giuseppe Ferrandino, Isabel García Muñoz, Bogusław Liberadzki, Rovana Plumb, Vera Tax, Petar Vitanov

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

21.3.2022

OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO

dla Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/842 w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego (COM(2021)0555 – C9-0321/2021 – 2021/0200(COD))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Vlad-Marius Botoș

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

W porozumieniu paryskim podkreślono bezwzględną konieczność podjęcia działań na rzecz walki ze zmianą klimatu oraz ograniczenia jej negatywnego wpływu na życie na Ziemi i przyszłość ludzkości. Unia Europejska jest zobowiązana do dawania przykładu i dostosowania się do podejścia przyjaznego dla środowiska we wszystkich sektorach gospodarki oraz we wszystkich państwach członkowskich i regionach.

W polityce spójności należy uwzględnić fakt, że każdy region musi dążyć do osiągnięcia europejskich celów i przyczynić się do osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r., a jednocześnie mieć na celu rozwój regionalny. Należy dostosować strategie, a programy spójności muszą dać pierwszeństwo rozwiązaniom umożliwiającym osiągnięcie celów, zwłaszcza w regionach, w których dominuje gospodarka wysoce zanieczyszczająca środowisko.

Ochrona środowiska i ograniczenie emisji gazów cieplarnianych muszą być jednym z głównych celów wszystkich strategii rozwojowych na wszystkich poziomach. Regiony potrzebują wsparcia i pomocy technicznej w osiąganiu swoich celów środowiskowych we wszystkich sektorach zanieczyszczających środowisko, od sektorów przemysłu i transportu po sektor gospodarstw domowych i sektor usług społecznych. Zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych będzie możliwe jedynie z pomocą i przy zaangażowaniu całego społeczeństwa, w tym krajowych podmiotów zanieczyszczających.

Cele wyznaczone na szczeblu europejskim i krajowym muszą być realistyczne, możliwe do osiągnięcia i poparte rzetelnymi danymi. Krajowy wykaz danych musi być potwierdzony danymi zgromadzonymi na szczeblu europejskim i międzynarodowym przez różne jednostki i agencje naukowe. Przyczyni się to do poprawy jakości pomiarów, zwłaszcza jeśli chodzi o obszary transgraniczne, co umożliwi określenie realistycznych celów i ścieżek w odniesieniu do strategii rozwoju i spójności na szczeblu regionalnym z uwzględnieniem specyfiki

wszystkich regionów, do wysiłków na rzecz ograniczenia ubóstwa energetycznego oraz do działań niezbędnych do tego, by nikt nie pozostał w tyle.

Ambicje klimatyczne muszą iść w parze z polityką spójności oraz rozwojem społecznym i gospodarczym wszystkich regionów w Unii Europejskiej, w tym regionów słabiej rozwiniętych i najbardziej oddalonych.

POPRAWKI

Komisja Rozwoju Regionalnego zwraca się do Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, jako komisji przedmiotowo właściwej, o wzięcie pod uwagę następujących poprawek:

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

(3) Europejski Zielony Ład³¹ łączy w sobie kompleksowy zestaw wzajemnie wzmacniających się środków i inicjatyw służących osiągnięciu neutralności klimatycznej w Unii do 2050 r. Ponadto określono w nim nową strategię mającą na celu przekształcenie Unii w sprawiedliwe i dostatnie społeczeństwo, którego gospodarka będzie nowoczesna, zasobooszczędna i konkurencyjna i w której wzrost gospodarczy będzie oddzielony od wykorzystania zasobów. Celem strategii jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Jednocześnie transformacja ta w różnym stopniu oddziałuje na kobiety i mężczyzn oraz ma szczególny wpływ na niektóre grupy defaworyzowane, do których należą m.in. osoby starsze, osoby

Poprawka

(3) Europejski Zielony Ład³¹ łączy w sobie kompleksowy zestaw wzajemnie wzmacniających się środków i inicjatyw służących osiągnięciu neutralności klimatycznej w Unii do 2050 r. Ponadto określono w nim nową strategię mającą na celu przekształcenie Unii w sprawiedliwe i dostatnie społeczeństwo, którego gospodarka będzie nowoczesna, zasobooszczędna, **neutralna pod względem technologicznym**, konkurencyjna i **oparta na badaniach i innowacjach oraz ekologicznych miejscach pracy** i w której wzrost gospodarczy będzie oddzielony od wykorzystania zasobów. Celem strategii jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli **we wszystkich regionach** przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Jednocześnie transformacja ta w różnym stopniu oddziałuje na kobiety

niepełnosprawne oraz osoby wywodzące się z mniejszości rasowych lub etnicznych. Należy zatem *zagwarantować, że* transformacja *będzie* sprawiedliwa i *sprzyjająca* włączeniu społecznemu, *tak* by nikt nie *był* pozostał w tyle.

i mężczyzn oraz ma szczególny wpływ na niektóre grupy defaworyzowane, do których należą m.in. osoby starsze, osoby z *niepełnosprawnościami, osoby i rodziny o niższych dochodach* oraz osoby wywodzące się z mniejszości rasowych lub etnicznych. *Transformacja ta pod różnymi względami stanowi również wyzwanie dla regionów.* Należy zatem *zadbać o to, by taka* transformacja *była* sprawiedliwa i *sprzyjała* włączeniu społecznemu *oraz uwzględniała regiony, branże i sektor krajowy, które staną przed największymi wyzwaniami, oraz* by nikt nie pozostał w tyle. *Należy wziąć pod uwagę różne punkty wyjścia państw członkowskich, regionów i miast oraz ich różną zdolność reagowania, aby wzmocnić pozycję władz lokalnych i regionalnych oraz zapewnić im odpowiednie środki finansowe i zdolności administracyjne, tak by osiągnąć neutralność klimatyczną dzięki podejściu sprzyjającemu włączeniu społecznemu, zgodnemu z zasadami określonymi w inicjatywie Komitetu Regionów „Zielony Ład w terenie”.*

³¹ Komunikat Komisji – Europejski Zielony Ład, COM(2019) 640 final z dnia 11 grudnia 2019 r.

³¹ Komunikat Komisji – Europejski Zielony Ład, COM(2019) 640 final z dnia 11 grudnia 2019 r.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

(4) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119³² („Europejskie *prawa* o klimacie”) Unia utrwaliła w prawodawstwie cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce do 2050 r. W rozporządzeniu tym ustanowiono również wiążący cel Unii zakładający ograniczenie emisji netto

Poprawka

(4) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119³² („Europejskie *prawo* o klimacie”) Unia utrwaliła w prawodawstwie cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce do 2050 r., *jednocześnie zapewniając utrzymanie konkurencyjności i neutralności*

gazów cieplarnianych (emisje po odliczeniu pochłaniania) w Unii do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.

technologicznej gospodarki Unii.

W rozporządzeniu tym ustanowiono również wiążący cel Unii zakładający ograniczenie emisji netto gazów cieplarnianych (emisje po odliczeniu pochłaniania) w Unii do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r. ***i uwzględniono różne sytuacje wyjściowe państw członkowskich i regionów, a także zasadę, że w transformacji nikt nie powinien pozostać w tyle. Rozporządzenie to nakłada również na Komisję obowiązek przedstawienia, w stosownych przypadkach, wniosku ustawodawczego wprowadzającego kolejny cel pośredni do 2040 r., by zapewnić stopniowo szybkie i nieodwracalne zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych i osiągnąć unijny cel neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r., a następnie ujemny bilans emisji.***

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję

(5) Aby wywiązać się z tych zobowiązań oraz wdrożyć wkład Unii określony w porozumieniu paryskim³³ przyjętym w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, należy dostosować unijne ramy regulacyjne służące osiągnięciu celu redukcji emisji gazów cieplarnianych.

Poprawka

(5) Aby wywiązać się z tych zobowiązań oraz wdrożyć wkład Unii określony w porozumieniu paryskim³³ przyjętym w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, należy dostosować unijne ramy regulacyjne służące osiągnięciu celu redukcji emisji gazów cieplarnianych, ***jak***

również strategię rozwoju na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, z uwzględnieniem znaczenia krajowej efektywności, samowystarczalności i niezależności energetycznej, a także skutków społecznych transformacji. W tym celu ważne jest zaangażowanie podmiotów prywatnych i publicznych na szczeblu regionalnym i lokalnym, aby zapewnić skuteczność i akceptowalność niezbędnych środków. Należy wziąć pod uwagę zrównoważoną energię wytwarzaną lokalnie, a także efektywność energetyczną, które wywierają pozytywny wpływ na gospodarkę regionalną.

³³ Porozumienie paryskie (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4).

³³ Porozumienie paryskie (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4).

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

(6) Rozporządzenie (UE) 2018/842 określa obowiązki państw członkowskich w odniesieniu do ich minimalnych wkładów w okresie od 2021 r. do 2030 r. na rzecz realizacji bieżącego celu Unii polegającego na redukcji jej emisji gazów cieplarnianych w 2030 r. o 30 % w porównaniu z 2005 r. w sektorach objętych art. 2 tego rozporządzenia. Ustanowiono w nim także przepisy dotyczące ustalania rocznych limitów emisji oraz oceny postępów państw członkowskich w zakresie realizacji ich minimalnych wkładów.

Poprawka

(6) Rozporządzenie (UE) 2018/842 określa obowiązki państw członkowskich w odniesieniu do ich minimalnych wkładów w okresie od 2021 r. do 2030 r. na rzecz realizacji bieżącego celu Unii polegającego na redukcji jej emisji gazów cieplarnianych w 2030 r. o 30 % w porównaniu z 2005 r. w sektorach objętych art. 2 tego rozporządzenia. Ustanowiono w nim także przepisy dotyczące ustalania rocznych limitów emisji oraz oceny postępów państw członkowskich w zakresie realizacji ich minimalnych wkładów. ***W związku z powyższym należy zapewnić państwom członkowskim odpowiednią elastyczność w wyborze środków i metod osiągnięcia tego celu. Programowanie funduszy polityki spójności powinno uwzględniać zaktualizowane strategie rozwoju mające***

na celu zwiększenie zdolności państw członkowskich w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych, a tym samym przyczyniające się do większej konwergencji ich celów już w tym okresie programowania.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

(7) Chociaż handel uprawnieniami do emisji będzie dotyczył również emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu drogowego i morskiego, jak również budynków, zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 zostanie utrzymany. Rozporządzenie (UE) 2018/842 nadal będzie zatem miało zastosowanie do emisji gazów cieplarnianych z żeglugi krajowej, ale już nie do emisji generowanych przez żeglugę międzynarodową. Wchodzące w zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 emisje gazów cieplarnianych państwa członkowskiego, które mają być brane pod uwagę przy ocenach zgodności, będą nadal określane po zakończeniu przeglądów wykazów przeprowadzonych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999³⁴.

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany

Poprawka

(7) Chociaż handel uprawnieniami do emisji będzie dotyczył również emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu drogowego i morskiego, jak również budynków, zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 zostanie utrzymany. Rozporządzenie (UE) 2018/842 nadal będzie zatem miało zastosowanie do emisji gazów cieplarnianych z żeglugi krajowej, ale już nie do emisji generowanych przez żeglugę międzynarodową. Wchodzące w zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 emisje gazów cieplarnianych państwa członkowskiego, które mają być brane pod uwagę przy ocenach zgodności, będą nadal określane po zakończeniu przeglądów wykazów przeprowadzonych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999³⁴, ***potwierdzonych dostępnymi danymi na szczeblu unijnym i międzynarodowym, przy czym podczas kontroli zgodności konieczne jest uwzględnienie najnowszych dostępnych danych na szczeblu krajowym, unijnym i międzynarodowym, aby zapewnić realistyczny obraz sytuacji.***

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany

rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

(8) W komunikacie z dnia 17 września 2020 r.³⁵ Komisja zauważyła, że osiągnięcie bardziej ambitnego celu na 2030 r. będzie możliwe wyłącznie wówczas, gdy wkład wniosą wszystkie sektory.

³⁵ COM/2020/562 final.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

(9) W konkluzjach z dnia 11 grudnia 2020 r. Rada Europejska wspomniała, że cel na 2030 r. będzie realizowany wspólnie

Poprawka

(8) W komunikacie z dnia 17 września 2020 r.³⁵ Komisja zauważyła, że osiągnięcie bardziej ambitnego celu na 2030 r. będzie możliwe wyłącznie wówczas, gdy wkład wniosą wszystkie sektory. ***Należy jednak uwzględnić społeczny aspekt transformacji, zapewnić utrzymanie lub tworzenie ekologicznych miejsc pracy, m.in. poprzez badania i innowacje, oraz dbać o to, by realizacja ogólnych celów nie prowadziła do ubóstwa energetycznego, które najbardziej dotyka osoby w najtrudniejszej sytuacji ekonomicznej.***

³⁵ COM/2020/562 final.

przez UE w sposób możliwie najbardziej racjonalny pod względem kosztów oraz że wszystkie państwa członkowskie będą uczestniczyć w tych wysiłkach, uwzględniając zasadę sprawiedliwości i solidarności i nie pozostawiając nikogo w tyle, a nowy cel na 2030 r. musi zostać osiągnięty w sposób pozwalający zachować konkurencyjność UE i uwzględniający różne sytuacje wyjściowe, specyficzne uwarunkowania krajowe **oraz** potencjał redukcji emisji poszczególnych państw członkowskich, w tym wyspiarskich państw członkowskich **i** wysp, a także poczynione wysiłki.

przez UE w sposób możliwie najbardziej racjonalny pod względem kosztów oraz że wszystkie państwa członkowskie będą uczestniczyć w tych wysiłkach, uwzględniając zasadę sprawiedliwości i solidarności i nie pozostawiając nikogo w tyle, a nowy cel na 2030 r. musi zostać osiągnięty w sposób pozwalający zachować konkurencyjność **gospodarczą** UE, **w tym w sektorach przemysłu i rolnictwa**, i uwzględniający różne sytuacje wyjściowe, specyficzne uwarunkowania krajowe, **uwarunkowania geograficzne i warunki naturalne**, potencjał redukcji emisji poszczególnych państw członkowskich, w tym wyspiarskich państw członkowskich, wysp **oraz regionów najbardziej oddalonych**, a także poczynione wysiłki.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

(10) Aby osiągnąć cel polegający na redukcji emisji gazów cieplarnianych o 55 %, sektory objęte rozporządzeniem (UE) 2018/842 będą musiały stopniowo coraz bardziej redukować swoje emisje, aż do osiągnięcia w 2030 r. redukcji o 40 % w porównaniu z poziomami z 2005 r.

Poprawka

(10) Aby osiągnąć cel polegający na redukcji emisji gazów cieplarnianych o 55 %, sektory objęte rozporządzeniem (UE) 2018/842 będą musiały stopniowo coraz bardziej redukować swoje emisje, aż do osiągnięcia w 2030 r. redukcji o **co najmniej 40 %** w porównaniu z poziomami z 2005 r. **Jednocześnie ważne jest utrzymanie konkurencyjności przemysłu poprzez wdrażanie innowacyjnych technologii neutralnych dla klimatu.**

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 11

(11) Aby to osiągnąć, należy zmienić cel redukcji emisji gazów cieplarnianych przewidziany dla każdego państwa członkowskiego na 2030 r. Zmianę celu redukcji emisji gazów cieplarnianych należy przeprowadzić przy użyciu tej samej metody, którą zastosowano, gdy po raz pierwszy przyjmowano rozporządzenie (UE) 2018/842, **i w** ramach której krajowe wkłady określano z uwzględnieniem poszczególnych zdolności i możliwości pod względem oszczędności kosztowej państw członkowskich, aby zapewnić sprawiedliwy i zrównoważony podział starań. Redukcję maksymalnego poziomu emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego do 2030 r. należy zatem określić w odniesieniu do jego zweryfikowanego poziomu emisji gazów cieplarnianych w 2005 r. objętych niniejszym rozporządzeniem, z wyłączeniem zweryfikowanych emisji gazów cieplarnianych z instalacji, które działały w 2005 r. i które zostały uwzględnione w unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji dopiero po 2005 r.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 11 a (nowy)

(11) Aby to osiągnąć, należy zmienić cel redukcji emisji gazów cieplarnianych przewidziany dla każdego państwa członkowskiego na 2030 r., **z należywym uwzględnieniem aspektu społecznego oraz ewentualnych skutków społecznych, jakie mogą wynikać ze środków ograniczania emisji.** Zmianę celu redukcji emisji gazów cieplarnianych należy przeprowadzić przy użyciu tej samej metody, którą zastosowano, gdy po raz pierwszy przyjmowano rozporządzenie (UE) 2018/842, **i w** ramach której krajowe wkłady określano z uwzględnieniem poszczególnych zdolności i możliwości pod względem oszczędności kosztowej państw członkowskich, aby zapewnić sprawiedliwy i zrównoważony podział starań **oraz spójność społeczną i rozwój społeczny w każdym państwie, a także na szczeblu UE.** Redukcję maksymalnego poziomu emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego do 2030 r. należy zatem określić w odniesieniu do jego zweryfikowanego poziomu emisji gazów cieplarnianych w 2005 r. objętych niniejszym rozporządzeniem, z wyłączeniem zweryfikowanych emisji gazów cieplarnianych z instalacji, które działały w 2005 r. i które zostały uwzględnione w unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji dopiero po 2005 r.

(11a) Należy również dostosować strategię rozwoju na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, aby osiągnąć cele określone w Europejskim Zielonym

Ładzie i porozumieniu paryskim, zawrzeć w nich jasne, wymierne cele uwzględniające specyfikę regionów i potrzeby rozwojowe w dążeniu do redukcji emisji gazów cieplarnianych we wszystkich regionach z myślą nie tylko o dążeniu do osiągnięcia wyznaczonych celów, ale również do poprawy jakości środowiska w całej Unii.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

(12) W rezultacie konieczne będzie ustanowienie, począwszy od roku przyjęcia niniejszego rozporządzenia, nowych wiążących limitów krajowych wyrażonych w formie rocznych limitów emisji, stopniowo **prowadzących** do osiągnięcia przez każde państwo członkowskie celu na 2030 r., przy jednoczesnym utrzymaniu w mocy rocznych limitów ustanowionych na lata poprzedzające to przyjęcie, jak określono w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/2126³⁶.

³⁶ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/2126 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ustalenia rocznych limitów emisji państw członkowskich na lata 2021–2030 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 (Dz.U. L 426 z 17.12.2018, s. 58).

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Poprawka

(12) W rezultacie konieczne będzie ustanowienie, począwszy od roku przyjęcia niniejszego rozporządzenia, nowych wiążących limitów krajowych wyrażonych w formie rocznych limitów emisji, stopniowo **i przy zapewnieniu państwom członkowskim elastyczności co do sposobu osiągnięcia tego limitu w dążeniu do realizacji** przez każde państwo członkowskie celu na 2030 r., przy jednoczesnym utrzymaniu w mocy rocznych limitów ustanowionych na lata poprzedzające to przyjęcie, jak określono w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/2126³⁶.

³⁶ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/2126 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ustalenia rocznych limitów emisji państw członkowskich na lata 2021–2030 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 (Dz.U. L 426 z 17.12.2018, s. 58).

Motyw 12 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(12a) Aby dopilnować, by obciążenie administracyjne było minimalne zarówno dla państw, jak i dla gospodarki, oraz zapewnić skuteczną realizację celów do roku 2030 w każdym państwie członkowskim, należy określić niewiążące zharmonizowane podejście na szczeblu unijnym dla wszystkich państw członkowskich lub przedstawić wniosek Komisji dotyczący potencjalnych podstawowych środków wykonawczych oraz, w stosownych przypadkach, przewidzieć wsparcie techniczne, które może pomóc państwom członkowskim osiągnąć cele.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(13) Pandemia COVID-19 wpłynęła na gospodarkę Unii oraz poziom jej emisji w stopniu, którego nie można jeszcze w pełni określić ilościowo. Z drugiej strony Unia wdraża swój największy w historii pakiet stymulacyjny, który potencjalnie również może mieć wpływ na poziom emisji. Ze względu na te niepewności ***należy w 2025 r. dokonać*** przeglądu danych dotyczących emisji i w razie potrzeby ***ponownie dostosować roczne limity*** emisji.

(13) Pandemia COVID-19 wpłynęła na gospodarkę Unii oraz poziom jej emisji w stopniu, którego nie można jeszcze w pełni określić ilościowo. Z drugiej strony Unia wdraża swój największy w historii pakiet stymulacyjny, który potencjalnie również może mieć wpływ na poziom emisji. Ze względu na te niepewności ***właściwe może być dokonanie*** przeglądu danych dotyczących emisji i w razie potrzeby ***ponowne dostosowanie rocznych limitów emisji w realistyczny i odpowiedzialny społecznie sposób, z uwzględnieniem najnowszych danych. Nie powinno to zagrażać osiągnięciu unijnego celu neutralności klimatycznej do 2050 r.***

Poprawka 14

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(13a) Jeśli konieczne będzie dostosowanie, państwa członkowskie powinny odpowiednio dostosować swoje strategie rozwoju na wszystkich poziomach, biorąc pod uwagę specyfikę i potrzeby rozwojowe każdego regionu, a także dostosować programowanie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych. Aby zadbać o osiągnięcie celów przez każde państwo członkowskie, Komisja powinna ocenić cele związane z redukcją emisji gazów cieplarnianych i w stosownych przypadkach zapewnić pomoc techniczną w określaniu wymiernych celów, przeglądzie strategii rozwoju i ustanowieniu optymalnej ścieżki osiągnięcia tych celów, w szczególności dla tych regionów, w których przemysł mocno zanieczyszcza środowisko.

Poprawka 15

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 14**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(14) W 2025 r. ***należy zatem zaktualizować roczne limity*** emisji na lata 2026–2030. Aktualizacja ta powinna się opierać na kompleksowym przeglądzie danych z krajowych wykazów przeprowadzonym przez Komisję w celu określenia średniej emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego ***w latach 2021, 2022 i 2023.***

(14) W zakresie, w jakim dane państw członkowskich w 2025 r. ***znacznie odbiegają od limitu określonego w trajektorii liniowej, właściwa może być aktualizacja rocznych limitów*** emisji na lata 2026–2030. Aktualizacja ta powinna się opierać na kompleksowym przeglądzie danych z krajowych wykazów, ***potwierdzonych dostępnymi danymi na poziomie unijnym i międzynarodowym,*** przeprowadzonym przez Komisję w celu określenia średniej emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję

(18) Wyznaczenie ambitniejszych celów w rozporządzeniu (UE) 2018/841 ograniczy zdolność państw członkowskich do generowania pochłaniania netto, które można wykorzystać do zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. Ponadto podział wykorzystania elastyczności LULUCF na dwa odrębne okresy jeszcze bardziej ograniczy dostępność pochłaniania netto na potrzeby zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. W rezultacie niektóre państwa członkowskie mogą napotkać trudności w osiągnięciu swoich celów na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/842, natomiast niektóre państwa członkowskie, te same lub inne, mogą generować pochłanianie netto, którego nie można wykorzystać do zapewnienia zgodności z rozporządzeniem (UE) 2018/842. Dopóki spełnione są cele Unii określone w art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1119, w szczególności w odniesieniu do maksymalnego limitu wkładu pochłaniania netto, należy stworzyć nowy dobrowolny mechanizm w formie dodatkowej rezerwy, który pomoże stosującym go państwom członkowskim w wypełnianiu ich zobowiązań.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 18 a (nowy)

Poprawka

(18) Wyznaczenie ambitniejszych, **lecz realistycznych** celów w rozporządzeniu (UE) 2018/841 ograniczy zdolność państw członkowskich do generowania pochłaniania netto, które można wykorzystać do zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. Ponadto podział wykorzystania elastyczności LULUCF na dwa odrębne okresy jeszcze bardziej ograniczy dostępność pochłaniania netto na potrzeby zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. W rezultacie niektóre państwa członkowskie mogą napotkać trudności w osiągnięciu swoich celów na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/842, natomiast niektóre państwa członkowskie, te same lub inne, mogą generować pochłanianie netto, którego nie można wykorzystać do zapewnienia zgodności z rozporządzeniem (UE) 2018/842. Dopóki spełnione są cele Unii określone w art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1119, w szczególności w odniesieniu do maksymalnego limitu wkładu pochłaniania netto, należy stworzyć nowy dobrowolny mechanizm w formie dodatkowej rezerwy, który pomoże stosującym go państwom członkowskim w wypełnianiu ich zobowiązań.

(18a) Osiągnięcie celu porozumienia paryskiego dotyczącego ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C wymaga wspólnego wysiłku wszystkich sektorów gospodarki, w tym sektora rolnictwa, zgodnie z długoterminową wizją strategiczną Komisji na rzecz dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej gospodarki neutralnej dla klimatu^{1a}. Państwa członkowskie są zobowiązane do opracowania długoterminowych strategii przyczyniających się do wykonania zobowiązań państw członkowskich związanych z realizacją celów porozumienia paryskiego oraz do osiągnięcia długoterminowych redukcji emisji gazów cieplarnianych i zwiększenia ich pochłaniania przez pochłaniacze we wszystkich sektorach, zgodnie z unijnym celem neutralności klimatycznej. Komisja powinna wykorzystywać strategie te, jak również inne plany i sprawozdania państw członkowskich przyjmowane na mocy rozporządzenia (UE) 2018/1999, do ustalania i monitorowania wspólnego osiągnięcia celów na szczeblu UE dla sektorów objętych rozporządzeniem w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego.

Poprawka 18

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 1**

Tekst proponowany przez Komisję

(1) w art. 1 wartość „30 %” zastępuje się **wartością** „40 %”;

Poprawka

(1) w art. 1 wartość „30 %” zastępuje się **wyrażeniem** „co najmniej 40 %”;

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 4 – ustęp 2 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) w latach 2023, **2024 i 2025** nie przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się w 2022 r. od rocznego limitu emisji obowiązującego w tym państwie członkowskim, ustalonego na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu dla danego roku, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia;

Poprawka

b) w latach 2023–**2030** nie przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się w 2022 r. od rocznego limitu emisji obowiązującego w tym państwie członkowskim, ustalonego na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu dla danego roku, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia;

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 4 – ustęp 2 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

c) **w latach 2026–2030 nie przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się w 2024 r. od średniej wielkości jego emisji gazów cieplarnianych w latach 2021, 2022 i 2023, zgłoszonych przez państwo członkowskie na podstawie art. 26 rozporządzenia (UE) 2018/1999, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia.**

Poprawka

skreśla się

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 4 – ustęp 3 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Komisja określa roczne limity emisji za lata 2021 i 2022 na podstawie kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów na lata 2005 i 2016–2018 przekazanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 7 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 i wskazuje wartość emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. zastosowaną do określenia tych rocznych limitów emisji.

Poprawka

Komisja określa roczne limity emisji za lata 2021 i 2022 na podstawie kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów na lata 2005 i 2016–2018 przekazanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 7 rozporządzenia (UE) nr 525/2013, **potwierdzonych dostępnymi danymi na szczeblu unijnym i międzynarodowym**, i wskazuje **odpowiednią** wartość emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. zastosowaną do określenia tych rocznych limitów emisji.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 4 – ustęp 3 – akapit 3

Tekst proponowany przez Komisję

Roczne limity emisji za lata 2023, **2024 i 2025** określa na podstawie wartości emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. wskazanej zgodnie z akapitem drugim oraz na podstawie poddanych przeglądowi wartości danych z krajowych wykazów za lata 2016, 2017 i 2018, o których mowa w akapicie drugim.

Poprawka

Roczne limity emisji za lata 2023–**2030** określa na podstawie wartości emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. wskazanej zgodnie z akapitem drugim, **potwierdzonej dostępnymi danymi na szczeblu unijnym i międzynarodowym**, oraz na podstawie poddanych przeglądowi wartości danych z krajowych wykazów za lata 2016, 2017 i 2018, o których mowa w akapicie drugim.

Poprawka 23

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 4 – ustęp 3 – akapit 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Komisja określa roczne limity emisji za lata 2026–2030 na podstawie wartości emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. wskazanej zgodnie z akapitem drugim oraz na podstawie kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów na lata 2021, 2022 i 2023 przekazanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 26 rozporządzenia (UE) 2018/1999.”;

skreśla się

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 4 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. W przypadku gdy państwo członkowskie przekroczy roczne limity emisji na trzy lata, Komisja zapewni pomoc techniczną w określaniu zadań i wymiernych celów dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych, dostosowaniu strategii rozwoju i ustalaniu ścieżek realizacji tych zadań, w szczególności dla regionów z silnie zanieczyszczającymi gałęziami przemysłu i sektorami krajowymi, dbając przy tym o sprawiedliwą i sprzyjającą włączeniu społecznemu transformację, która ogranicza ubóstwo energetyczne i nie pozostawia nikogo w tyle.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2018/842

5a) art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

3. Komisja wydaje dostępną publicznie opinię dotyczącą solidności planów działań korygujących przekazanych zgodnie z ust. 1 i w takim przypadku dokonuje tego w terminie czterech miesięcy od otrzymania tych planów. Zainteresowane państwo członkowskie w możliwie największym stopniu uwzględnia opinię Komisji i odpowiednio zmienia swój plan działań korygujących. Jeżeli dane państwo członkowskie nie uwzględni zalecenia w całości lub w znacznej mierze, przedstawia powody tej decyzji i podaje je do wiadomości publicznej.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 6

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 9 – ustęp 2 a (nowy)

2a. Jeżeli państwo członkowskie przekroczy swoje roczne uprawnienia do emisji w dwóch kolejnych latach, dokonuje przeglądu swojego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu oraz krajowej strategii długoterminowej. Przegląd ten musi zostać ukończony w ciągu 12 miesięcy. Państwo członkowskie powiadamia Komisję o zmienionym planie wraz z oświadczeniem określającym, w jaki sposób proponowane zmiany zaradzą niezgodności z krajowymi rocznymi limitami emisji. Jeżeli krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu lub krajowa strategia długoterminowa pozostaną zasadniczo niezmienione, państwo członkowskie publikuje

*wyjaśnienie, przedstawiając powody
takiego stanu rzeczy.*

Poprawka 27

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 11a – ustęp 4 – litera d a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

*da) państwo członkowskie wdrożyło
strategie rozwoju na podstawie art. 4 ust.
3a.*

PROCEDURA W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

Tytuł	Zmiana rozporządzenia (UE) 2018/842 w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego
Odsyłacze	COM(2021)0555 – C9-0321/2021 – 2021/0200(COD)
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	ENVI 13.9.2021
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	REGI 13.9.2021
Sprawozdawca(czyni) komisji opiniodawczej Data powołania	Vlad-Marius Botoș 27.9.2021
Rozpatrzenie w komisji	6.12.2021
Data przyjęcia	15.3.2022
Wynik głosowania końcowego	+: 23 –: 7 0: 11
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Matteo Adinolfi, François Alfonsi, Pascal Arimont, Adrian-Dragoș Benea, Tom Berendsen, Erik Bergkvist, Stéphane Bijoux, Franc Bogovič, Vlad-Marius Botoș, Rosanna Conte, Andrea Cozzolino, Corina Crețu, Rosa D'Amato, Christian Doleschal, Raffaele Fitto, Chiara Gemma, Mircea-Gheorghe Hava, Krzysztof Hetman, Peter Jahr, Manolis Kefalogiannis, Ondřej Knotek, Constanze Krehl, Cristina Maestre Martín De Almagro, Nora Mebarek, Martina Michels, Alin Mituța, Dan-Ștefan Motreanu, Niklas Nienaaß, Andrey Novakov, Younous Omarjee, Alessandro Panza, Tsvetelina Penkova, Caroline Roose, Marcos Ros Sempere, André Rougé, Susana Solís Pérez, Irène Tolleret, Valdemar Tomaševski, Monika Vana
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Mathilde Androuët, Daniel Buda

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

23	+
NI	Chiara Gemma
Renew	Stéphane Bijoux, Vlad-Marius Botoș, Ondřej Knotek, Alin Mîtuța, Susana Solís Pérez, Irène Tolleret
S&D	Adrian-Dragoș Benea, Erik Bergkvist, Andrea Cozzolino, Corina Crețu, Constanze Krehl, Cristina Maestre Martín De Almagro, Nora Mebarek, Tsvetelina Penkova, Marcos Ros Sempere
The Left	Martina Michels, Younous Omarjee
Verts/ALE	François Alfonsi, Rosa D'Amato, Niklas Nienaß, Caroline Roose, Monika Vana

7	-
ECR	Raffaele Fitto, Valdemar Tomaševski
ID	Matteo Adinolfi, Mathilde Androuët, Rosanna Conte, Alessandro Panza, André Rougé

11	0
PPE	Pascal Arimont, Tom Berendsen, Franc Bogovič, Daniel Buda, Christian Doleschal, Mircea-Gheorghe Hava, Krzysztof Hetman, Peter Jahr, Manolis Kefalogiannis, Dan-Ștefan Motreanu, Andrey Novakov

Key to symbols:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

24.3.2022

OPINIA KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

dla Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/842 w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego (COM(2021)0555 – C9-0321/2021 – 2021/0200(COD))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Norbert Lins

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Kontekst – pakiet „Gotowi na 55”

W lipcu 2021 r. Komisja Europejska przedstawiła pakiet dotyczący realizacji Europejskiego Zielonego Ładu. Pakiet „Gotowi na 55”, największy zestaw środków w dziedzinie klimatu w historii UE, ma na celu zmianę różnych aktów prawnych, aby osiągnąć nowy cel UE, jakim jest redukcja emisji netto o co najmniej 55 % do 2030 r. w porównaniu z poziomami z 1990 r. Proponowany pakiet przewiduje redukcję emisji o co najmniej 52,8 % i usunięcie co najmniej 310 Mt gazów cieplarnianych netto przez pochłaniacze dwutlenku węgla do 2030 r. Aby cel ten był zgodny ze stanem wiedzy naukowej, musi być zarówno bardziej ambitny, jak i obejmować konkretne środki.

Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC) od lat bije na alarm: globalne ocieplenie o 1,5 °C jest fatalne, ocieplenie o 2 °C byłoby katastrofalne. Obecne ocieplenie o 1,2 °C doprowadziło już do klęsk żywiołowych, wysiedlenia ludności, nieudanych zbiorów i utraty różnorodności biologicznej w Unii i poza nią. Wyniki ostatniego szczytu stron Ramowej konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu, COP26, są również bardzo jasne: zgodnie z aktualnymi ustalonymi na poziomie krajowym wkładami globalne emisje mają wzrastać do 2030 r. i później, podczas gdy powinny zostać do 2030 r. zmniejszone o co najmniej 45 % w porównaniu z poziomami z 2010 r., jeżeli globalne ocieplenie ma zostać ograniczone do 1,5 °C. Szczególnie po COP26 jest jasne, że Unia Europejska musi przyspieszyć redukcję emisji w tym dziesięcioleciu i wykazać się większymi ambicjami, aby zaradzić kryzysowi klimatycznemu.

Wczesne działanie musi być traktowane priorytetowo dzięki ambitnej trajektorii. Przytłaczająca większość badań naukowych, odzwierciedlająca globalny konsensus, w tym

ostatnie sprawozdanie IPCC¹, pokazała, że lata 2020–2030 są decydującą dekadą, by przeciwdziałać kryzysowi klimatycznemu i kryzysowi związanemu z utratą różnorodności biologicznej.

Wspólny wysiłek redukcyjny w ramach pakietu „Gotowi na 55”

W ramach tego pakietu w rozporządzeniu w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego (rozporządzenie ESR) określono cele i monitoruje się wysiłki państw członkowskich służące redukcji emisji gazów cieplarnianych w sektorach nieobjętych unijnym systemem handlu emisjami. Rozporządzenie ESR, obejmujące 60 % emisji gazów cieplarnianych w UE, jest jednym z kluczowych elementów unijnej polityki klimatycznej i musi zapewnić znaczną redukcję emisji. Przegląd ten jest okazją, by dostosować cele UE i państw członkowskich do porozumienia klimatycznego z Paryża, a jednocześnie zlikwidować luki prawne, które obecnie osłabiają skuteczność prawa.

Utrzymanie wysiłków w sektorach objętych rozporządzeniem ESR na poziomie zgodnym z porozumieniem klimatycznym z Paryża

W rozporządzeniu ESR określono wiążące dla państw członkowskich cele redukcji emisji, które obejmują szereg sektorów, w tym rolnictwo. We wniosku Komisji utrzymano zakres stosowania rozporządzenia ESR i podniesiono ogólny cel redukcji emisji w UE do 2030 r. z 30 % do 40 % w porównaniu z poziomami z 2005 r. Państwa członkowskie pozostają odpowiedzialne za osiągnięcie redukcji emisji we wszystkich sektorach objętych rozporządzeniem ESR.

Chociaż przegląd ten należy przyjąć z zadowoleniem, poziomowi ambicji uwzględnionemu w zmienionym rozporządzeniu ESR nadal daleko do spójności z celem określonym w porozumieniu klimatycznym z Paryża, który to cel wymagałby ogólnej redukcji emisji w sektorach objętych rozporządzeniem ESR o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 2005 r.

Zwiększone ambicje muszą iść w parze z zachętami dla sektorów, w których do tej pory nie osiągnięto znacznej redukcji emisji, takich jak rolnictwo – sektor, który w latach 2005–2018 odpowiadał za jedynie 1 % wysiłku na rzecz zmniejszenia emisji w sektorach objętych wspólnym wysiłkiem redukcyjnym, a mimo to jednocześnie był trzecim największym emitentem². Państwa członkowskie często decydowały się skoncentrować wysiłek redukcyjny w innych sektorach, ale rolnictwo musi teraz również znacząco przyczynić się do przeciwdziałania zmianie klimatu. Należy zdać sobie sprawę z możliwości określenia minimalnych wkładów sektorowych na szczeblu UE, tak byśmy mogli sprawiedliwie dzielić się obciążeniem i by wszystkie sektory odgrywały swoją rolę.

Ukierunkowanie rozporządzenia ESR na osiągnięcie neutralności UE do 2050 r.

¹ <https://www.ipcc.ch/report/ar6/wg1/>

² Europejska Agencja Środowiska, National action across all sectors needed to reach greenhouse gas Effort Sharing targets [Krajowe działania we wszystkich sektorach potrzebne do osiągnięcia celów wspólnego wysiłku redukcyjnego], briefing, 10 marca 2020 r., <https://www.eea.europa.eu/themes/climate/trends-and-projections-in-europe/national-action-across-all-sectors>

Na podstawie obowiązującego rozporządzenia zapewniono państwom członkowskim szereg elastyczności, aby mogły osiągnąć ogólne cele w zakresie wspólnego wysiłku redukcyjnego. Okazało się, że elastyczności te osłabiają ogólny cel rozporządzenia poprzez spowolnienie wysiłków wszystkich państw członkowskich na rzecz obniżenia emisyjności sektorów objętych rozporządzeniem ESR, w szczególności rolnictwa. Rozszerzenie tych elastyczności jeszcze bardziej osłabiłoby działania UE w dziedzinie klimatu. W szczególności propozycja, żeby wykorzystać zwiększenie usuwania gazów cieplarnianych netto z sektora LULUCF do zrekompensowania braku redukcji emisji w sektorach objętych rozporządzeniem ESR, jest sprzeczna z zasadą zapewnienia, aby wszystkie sektory wносиły wkład w osiągnięcie celu klimatycznego zapisanego w Europejskim prawie o klimacie. Usuwanie gazów cieplarnianych przez naturalne pochłaniacze dwutlenku węgla musi wzrastać jednocześnie z drastyczną redukcją emisji z paliw kopalnych.

Aby zapewnić przewidywalność i pewność wszystkim podmiotom gospodarczym, w tym przedsiębiorstwom, pracownikom, inwestorom i konsumentom, oraz aby zapewnić szybką i nieodwracalną redukcję emisji gazów cieplarnianych z upływem czasu z myślą o osiągnięciu zerowych emisji gazów cieplarnianych netto najpóźniej do 2050 r., a następnie ujemnych emisji, Komisja Europejska musi wyznaczyć cele na okres po 2030 r. Do końca 2025 r. i z uwzględnieniem budżetu emisji gazów cieplarnianych określonego w Europejskim prawie o klimacie, a także opinii europejskiego naukowego komitetu doradczego ds. zmiany klimatu Komisja powinna przedstawić wniosek dotyczący określonych w rozporządzeniu ESR celów UE i państw członkowskich, jak również minimalnych wkładów sektorowych na szczeblu UE na okres po 2030 r. Cele te powinny być celami pięcioletnimi, aby można było dostosować je do wspólnych ram czasowych uzgodnionych podczas COP26, w pełni zrealizować zobowiązania UE w dziedzinie klimatu oraz osiągnąć cel neutralności klimatycznej określony obecnie w Europejskim prawie o klimacie.

POPRAWKI

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwraca się do Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, jako komisji przedmiotowo właściwej, o wzięcie pod uwagę następujących poprawek:

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

(3) Europejski Zielony Ład³¹ łączy w sobie kompleksowy zestaw wzajemnie wzmacniających się środków i inicjatyw służących osiągnięciu neutralności

Poprawka

(3) Europejski Zielony Ład³¹ łączy w sobie kompleksowy zestaw wzajemnie wzmacniających się, **skutecznych i sprawiedliwych** środków i inicjatyw

klimatycznej w Unii do 2050 r. Ponadto określono w nim nową strategię mającą na celu przekształcenie Unii w sprawiedliwe i dostatnie społeczeństwo, **którego gospodarka będzie nowoczesna, zasobooszczędna i konkurencyjna i w której wzrost gospodarczy będzie oddzielony** od wykorzystania zasobów. Celem strategii jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Jednocześnie transformacja **ta** w różnym stopniu oddziałuje na kobiety i mężczyzn oraz ma szczególny wpływ na niektóre grupy defaworyzowane, do których należą m.in. osoby starsze, osoby **niepełnosprawne** oraz osoby wywodzące się z mniejszości rasowych lub etnicznych. Należy zatem zagwarantować, że transformacja będzie sprawiedliwa i sprzyjająca włączeniu społecznemu, tak by nikt nie **był** pozostawiony w tyle.

służących osiągnięciu neutralności klimatycznej w Unii do 2050 r., **co stanowi poważne wyzwanie**. Ponadto określono w nim nową strategię mającą na celu **stopniowe i odpowiedzialne** przekształcenie Unii w sprawiedliwe i dostatnie społeczeństwo **bazujące na badaniach, innowacjach i ekologicznych miejscach pracy, z nowoczesną, zasobooszczędną i konkurencyjną gospodarką, która podobnie jak dobrobyt obywateli** będzie **oddzielona** od wykorzystania zasobów. Celem strategii jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Jednocześnie **w Europejskim Zielonym Ładzie określono potrzebę skutecznej i sprawiedliwej transformacji, aby zapewnić inwestorom przewidywalność i nieodwracalność procesu transformacji. Ta transformacja ma różny wpływ na poszczególne państwa członkowskie i regiony, szczególnie w zależności od fizycznych cech geograficznych i cech przyrodniczych**. W różnym stopniu oddziałuje na kobiety i mężczyzn oraz ma szczególny wpływ na niektóre grupy defaworyzowane, do których należą m.in. osoby starsze, osoby z **niepełnosprawnościami, osoby zagrożone ubóstwem energetycznym** oraz osoby wywodzące się z mniejszości rasowych lub etnicznych. Należy zatem zagwarantować, że transformacja będzie sprawiedliwa i sprzyjająca włączeniu społecznemu, **oparta na celach realistycznych oraz sprawiedliwym i zrównoważonym podziale wysiłków między państwa członkowskie**, tak by nikt nie pozostał w tyle. **W odniesieniu do sektora rolnego należy uznać znaczenie zewnętrznej konwergencji w WPR, ponieważ państwa członkowskie w różnym stopniu korzystają z płatności w ramach tej polityki na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115^{31a},**

co ma wpływ na sytuację ekonomiczną ich rolników i zdolność do udziału w działaniach niezbędnych, by wnieść wkład na mocy niniejszego rozporządzenia.

³¹ Komunikat Komisji – Europejski Zielony Ład, COM(2019)0640 final z dnia 11 grudnia 2019 r.

³¹ Komunikat Komisji – Europejski Zielony Ład, COM(2019)0640 final z dnia 11 grudnia 2019 r.

^{31a} Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 (Dz. U. L 435 z 6.12.2021, s. 1).

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

(4) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119³² („Europejskie prawa o klimacie”) Unia utrwaliła w prawodawstwie cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce do 2050 r. W rozporządzeniu tym ustanowiono również wiążący cel Unii zakładający ograniczenie emisji netto gazów cieplarnianych (emisje po odliczeniu pochłaniania) w Unii do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.

Poprawka

(4) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119³² („Europejskie prawa o klimacie”) Unia utrwaliła w prawodawstwie cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce do 2050 r. W rozporządzeniu tym ustanowiono również wiążący cel Unii zakładający ograniczenie emisji netto gazów cieplarnianych (emisje po odliczeniu pochłaniania) w Unii do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r. ***W rozporządzeniu tym nałożono również na Komisję obowiązek przedstawienia, w stosownych przypadkach, wniosku ustawodawczego służącego wprowadzeniu dalszych celów***

pośrednich, aby z upływem czasu zapewnić szybką i nieodwracalną redukcję emisji gazów cieplarnianych i by osiągnąć unijny cel neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. Niniejsze rozporządzenie gwarantuje, że sektory nieobjęte systemem ETS przyczyniają się do osiągnięcia celów prawa o klimacie, z uwzględnieniem różnych sytuacji wyjściowych państw członkowskich, społecznego aspektu transformacji, ocen efektów dystrybucyjnych i ich wpływu na konkurencyjność poszczególnych sektorów. Niniejsze rozporządzenie toruje też drogę ku ustaleniu unijnych celów redukcji emisji gazów cieplarnianych na okres po 2030 r. w sektorach objętych art. 2 niniejszego rozporządzenia oraz minimalnych wkładów państw członkowskich w osiągnięciu tych celów unijnych w okresie po 2030 r.

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję

(5) Aby wywiązać się z tych zobowiązań oraz wdrożyć wkład Unii określony w porozumieniu paryskim³³ przyjętym w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, należy dostosować unijne ramy regulacyjne służące osiągnięciu celu redukcji emisji gazów cieplarnianych.

Poprawka

(5) Aby wywiązać się z tych zobowiązań oraz wdrożyć wkład Unii określony w porozumieniu paryskim³³ przyjętym w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, należy dostosować unijne ramy regulacyjne służące osiągnięciu celu redukcji emisji gazów cieplarnianych zarówno do 2030 r., jak i w późniejszym

okresie. *Należy w szczególności zapewnić równowagę między potrzebą osiągnięcia ambitnych celów klimatycznych a zapewnieniem optymalnego podziału wysiłków między sektorami w państwach członkowskich, aby dostosować się do tych celów i zapewnić konwergencję między regionami. Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) porozumienia paryskiego neutralność klimatyczną do 2050 r. należy osiągnąć w sposób, który zapewnia odpowiednią długoterminową produkcję żywności i sprawiedliwą transformację, nie zagraża bezpieczeństwu żywnościowemu i uwzględnia aktualne wysiłki sektora rolnictwa.*

³³ Porozumienie paryskie (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4).

³³ Porozumienie paryskie (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4).

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

(7) *Chociaż handel* uprawnieniami do emisji *będzie dotyczył również emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu drogowego i morskiego, jak również budynków, zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 zostanie utrzymany.*

Rozporządzenie (UE) 2018/842 nadal będzie zatem miało zastosowanie do emisji gazów cieplarnianych z żeglugi krajowej, ale już nie do emisji generowanych przez żeglugę międzynarodową. Wchodzące w zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 emisje gazów cieplarnianych państwa członkowskiego, które mają być brane pod uwagę przy ocenach zgodności, będą nadal określane po zakończeniu przeglądów wykazów przeprowadzonych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999³⁴.

Poprawka

(7) *Zakres zastosowania rozporządzenia (UE) 2018/842 jest utrzymany, a handlowi* uprawnieniami do emisji *powinny towarzyszyć krajowe środki redukcji emisji, aby złagodzić negatywny wpływ ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych na konsumentów znajdujących się w trudnej sytuacji.* Rozporządzenie (UE) 2018/842 nadal będzie zatem miało zastosowanie do emisji gazów cieplarnianych z żeglugi krajowej, ale już nie do emisji generowanych przez żeglugę międzynarodową. Wchodzące w zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 emisje gazów cieplarnianych państwa członkowskiego, które mają być brane pod uwagę przy ocenach zgodności, będą nadal określane po zakończeniu przeglądów wykazów przeprowadzonych na podstawie

rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999³⁴, ***a podczas kontroli zgodności należy uwzględnić najnowsze dostępne dane na szczeblu krajowym, unijnym i międzynarodowym, aby zapewnić realistyczny obraz rzeczywistej sytuacji.***

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(9a) Podczas wdrażania niniejszego rozporządzenia należy wziąć pod uwagę art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w którym uznano szczególną wrażliwość regionów najbardziej oddalonych wynikającą z oddalenia od regionów położonych w głównej części kontynentu, wyspiarskiego charakteru, niewielkich rozmiarów, trudnej topografii i klimatu oraz uzależnienia gospodarczego od niewielkiej liczby produktów, co poważnie ogranicza ich rozwój i powoduje znaczne dodatkowe koszty w wielu dziedzinach, zwłaszcza w transporcie. Podejmowane wysiłki oraz

ustalone cele na szczeblu unijnym dotyczące redukcji gazów cieplarnianych muszą być dostosowane do tej trudnej sytuacji, równoważąc cele środowiskowe z wysokimi kosztami społecznymi dla tych regionów.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

(11) Aby to osiągnąć, należy zmienić cel redukcji emisji gazów cieplarnianych przewidziany dla każdego państwa członkowskiego na 2030 r. **Zmianę** celu redukcji emisji gazów cieplarnianych należy **przeprowadzić przy użyciu tej samej** metody, którą zastosowano, gdy po raz pierwszy przyjmowano rozporządzenie (UE) 2018/842, iw ramach której krajowe wkłady określano z uwzględnieniem poszczególnych zdolności i możliwości pod względem oszczędności kosztowej państw członkowskich, aby zapewnić sprawiedliwy i zrównoważony podział starań. Redukcję maksymalnego poziomu emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego do 2030 r. należy zatem określić w odniesieniu do jego zweryfikowanego poziomu emisji gazów cieplarnianych w 2005 r. objętych niniejszym rozporządzeniem, z wyłączeniem zweryfikowanych emisji gazów cieplarnianych z instalacji, które działały w 2005 r. i które zostały uwzględnione w unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji dopiero po 2005 r.

Poprawka

(11) Aby to osiągnąć, należy zmienić cel redukcji emisji gazów cieplarnianych przewidziany dla każdego państwa członkowskiego na 2030 r., z **uwzględnieniem skutków społecznych, które mogą wynikać z dynamiki redukcji emisji gazów cieplarnianych, tak aby każde państwo członkowskie mogło odegrać swoją rolę w rozwiązaniu tego problemu o charakterze transnarodowym. Przy zmianie** celu redukcji emisji gazów cieplarnianych należy **przestrzegać zasady „nie pozostawiać nikogo w tyle” i unikać przenoszenia ciężaru odpowiedzialności na państwa członkowskie stojące przed największymi wyzwaniem transformacyjnymi. Należy wykorzystać te same elementy** metody, którą zastosowano, gdy po raz pierwszy przyjmowano rozporządzenie (UE) 2018/842, iw ramach której krajowe wkłady określano z uwzględnieniem poszczególnych zdolności i możliwości pod względem oszczędności kosztowej państw członkowskich, aby zapewnić sprawiedliwy i zrównoważony podział starań. Redukcję maksymalnego poziomu emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego do 2030 r. należy zatem określić w odniesieniu do jego zweryfikowanego poziomu emisji gazów cieplarnianych w 2005 r. objętych niniejszym rozporządzeniem, z wyłączeniem zweryfikowanych emisji

gazów cieplarnianych z instalacji, które działały w 2005 r. i które zostały uwzględnione w unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji dopiero po 2005 r. **Biorąc pod uwagę, że państwa członkowskie muszą osiągnąć te cele za pomocą przepisów krajowych, należy im zapewnić pewną elastyczność w wyborze odpowiednich środków.**

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

(12) W rezultacie konieczne będzie ustanowienie, począwszy od roku przyjęcia niniejszego rozporządzenia, nowych wiążących limitów krajowych wyrażonych w formie rocznych limitów emisji, stopniowo prowadzących do osiągnięcia przez każde państwo członkowskie celu na 2030 r., przy jednoczesnym utrzymaniu w mocy rocznych limitów ustanowionych na lata poprzedzające to przyjęcie, jak określono w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/2126³⁶.

³⁶ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/2126 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ustalenia rocznych limitów emisji państw członkowskich na lata 2021–2030 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 (Dz.U. L 426 z 17.12.2018, s. 58).

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Poprawka

(12) W rezultacie konieczne będzie ustanowienie, począwszy od roku przyjęcia niniejszego rozporządzenia, **oraz – zgodnie z odpowiednią oceną skutków dla środowiska** – nowych wiążących limitów krajowych wyrażonych w formie rocznych limitów emisji, stopniowo prowadzących do osiągnięcia przez każde państwo członkowskie celu na 2030 r., przy jednoczesnym utrzymaniu w mocy rocznych limitów ustanowionych na lata poprzedzające to przyjęcie, jak określono w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/2126³⁶, **z uwzględnieniem stosunku kosztów do korzyści właściwego dla każdego regionu.**

³⁶ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/2126 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ustalenia rocznych limitów emisji państw członkowskich na lata 2021–2030 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 (Dz.U. L 426 z 17.12.2018, s. 58).

Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

(13) Pandemia COVID-19 wpłynęła na gospodarkę Unii oraz poziom jej emisji w stopniu, którego nie można jeszcze w pełni określić ilościowo. Z drugiej strony Unia wdraża swój największy w historii pakiet stymulacyjny, który potencjalnie również może mieć wpływ na poziom emisji. Ze względu na te niepewności należy w 2025 r. dokonać przeglądu danych dotyczących emisji i w razie potrzeby ponownie dostosować roczne limity emisji.

Poprawka

(13) Pandemia COVID-19 wpłynęła na gospodarkę Unii oraz poziom jej emisji w stopniu, którego nie można jeszcze w pełni określić ilościowo. Z drugiej strony Unia wdraża swój największy w historii pakiet stymulacyjny, który potencjalnie również może mieć wpływ na poziom emisji. ***Należy przy tym dopilnować, by cele określone w niniejszym rozporządzeniu nie prowadziły do sytuacji, w której następuje przeniesienie produkcji żywności poza Unię, oraz by zainteresowane sektory pozostały konkurencyjne na poziomie międzynarodowym.*** Ze względu na te niepewności należy w 2025 r. dokonać przeglądu danych dotyczących emisji i w razie potrzeby ponownie dostosować roczne limity emisji.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję

(15) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/842 anulowanie ograniczonej liczby uprawnień do emisji w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji można uwzględnić przy zapewnianiu zgodności niektórych państw członkowskich z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. Biorąc pod uwagę szczególną strukturę gospodarki Malty, właściwa dla tego państwa członkowskiego krajowa wartość docelowa w zakresie redukcji oparta na produkcji krajowym brutto na mieszkańca znacznie przekracza jego opłacalny potencjał redukcji. Należy zatem zwiększyć dostęp Malty do tej elastyczności, nie obniżając wartości docelowej Unii w zakresie

Poprawka

(15) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/842 anulowanie ograniczonej liczby uprawnień do emisji w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji można uwzględnić przy zapewnianiu zgodności niektórych państw członkowskich z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. Biorąc pod uwagę szczególną strukturę gospodarki Malty, właściwa dla tego państwa członkowskiego krajowa wartość docelowa w zakresie redukcji oparta na produkcji krajowym brutto na mieszkańca znacznie przekracza jego opłacalny potencjał redukcji. Należy zatem zwiększyć dostęp Malty do tej elastyczności, nie obniżając wartości docelowej Unii w zakresie

redukcji emisji do 2030 r.

redukcji emisji do 2030 r. ***Państwa członkowskie, które są uprawnione do tej elastyczności, ale nie skorzystały z niej w roku 2019, powinny mieć możliwość zmiany tej decyzji, aby uwzględnić nowe krajowe cele redukcji emisji. Zainteresowane państwa członkowskie powinny mieć również możliwość zmiany zgłoszonych przed siebie wielkości procentowych w bardziej ukierunkowany sposób.***

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję

(16) Oprócz tej elastyczności, na potrzeby zapewnienia zgodności państw członkowskich z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842 można uwzględnić ograniczoną ilość pochłaniania netto i emisji netto z użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa („LULUCF”) („elastyczność LULUCF”). Aby zapewnić podjęcie wystarczających działań łagodzących do 2030 r., należy ograniczyć stosowanie elastyczności LULUCF poprzez podział takiej elastyczności na dwa osobne okresy stosowania, z których każdy jest ograniczony limitem odpowiadającym połowie maksymalnej ilości całkowitego pochłaniania netto określonej w załączniku III do rozporządzenia (UE) 2018/842. Należy również dostosować tytuł załącznika III do zmiany w rozporządzeniu (UE) 2018/841 wprowadzonej rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2021/268 z dnia 28 października 2020 r.³⁷. W związku z tym nie ma już potrzeby, aby rozporządzenie (UE) 2018/842 stanowiło podstawę prawną umożliwiającą Komisji przyjmowanie aktów delegowanych w celu zmiany tytułu jego załącznika III. Należy zatem uchylić

Poprawka

(16) Oprócz tej elastyczności, ***biorąc pod uwagę ścisły związek między sektorami rolnictwa i leśnictwa, podczas ustanawiania nowych ram politycznych i prawnych służących osiągnięciu unijnych celów klimatycznych***, na potrzeby zapewnienia zgodności państw członkowskich z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842 można uwzględnić ograniczoną ilość pochłaniania netto i emisji netto z użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa („LULUCF”) („elastyczność LULUCF”). Aby zapewnić podjęcie wystarczających działań łagodzących do 2030 r., należy ograniczyć stosowanie elastyczności LULUCF poprzez podział takiej elastyczności na dwa osobne okresy stosowania, z których każdy jest ograniczony limitem odpowiadającym połowie maksymalnej ilości całkowitego pochłaniania netto określonej w załączniku III do rozporządzenia (UE) 2018/842. Należy również dostosować tytuł załącznika III do zmiany w rozporządzeniu (UE) 2018/841 wprowadzonej rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2021/268 z dnia 28 października 2020 r.³⁷. W związku z tym nie ma już

art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/842.

potrzeby, aby rozporządzenie (UE) 2018/842 stanowiło podstawę prawną umożliwiającą Komisji przyjmowanie aktów delegowanych w celu zmiany tytułu jego załącznika III. Należy zatem uchylić art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/842.

³⁷ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/268 z dnia 28 października 2020 r. zmieniające załącznik IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 w odniesieniu do poziomów referencyjnych dla lasów, które mają być stosowane przez państwa członkowskie w latach 2021–2025 (Dz.U. L 60 z 22.2.2021, s. 21).

³⁷ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/268 z dnia 28 października 2020 r. zmieniające załącznik IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 w odniesieniu do poziomów referencyjnych dla lasów, które mają być stosowane przez państwa członkowskie w latach 2021–2025 (Dz.U. L 60 z 22.2.2021, s. 21).

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 17 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(17a) Państwa członkowskie i właściwe organy powinny przeznaczyć specjalne budżety na zachęty dla rolników do ograniczenia emisji oraz zapewnić inwestycje w infrastrukturę technologii dekarbonizacji, w tym dla małych i średnich gospodarstw rolnych. Organy unijne i krajowe powinny ściśle współpracować z wszystkimi zainteresowanymi stronami na rzecz sprzyjającego środowiska i istotnych mechanizmów wsparcia finansowego transformacji w kierunku neutralności emisyjnej, aby sektor ten mógł w pełni przyczynić się do osiągnięcia celu zerowych emisji gazów cieplarnianych netto.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 17 b (nowy)

(17b) Takie narzędzia jak przyjęte wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę klimatu, energii i środowiska (CEEAG) mają zasadnicze znaczenie dla dopilnowania, by sektor rolny odgrywał pełną rolę w realizacji celów klimatycznych Unii, a jednocześnie utrzymał produkcję żywności po przystępnych cenach. Komisja powinna zapewnić objęcie wytycznymi nowych podsektorów, w zależności od potrzeb, takich jak te objęte systemem handlu uprawnieniami do emisji lub uwzględnione w wykazie sektorów i podsektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 18

(18) Wyznaczenie ambitniejszych celów w rozporządzeniu (UE) 2018/841 ograniczy zdolność państw członkowskich do generowania pochłaniania netto, które można wykorzystać do zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. Ponadto podział wykorzystania elastyczności LULUCF na dwa odrębne okresy jeszcze bardziej ograniczy dostępność pochłaniania netto na potrzeby zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. W rezultacie niektóre państwa członkowskie mogą napotkać trudności w osiągnięciu swoich celów na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/842, natomiast niektóre państwa członkowskie, te same lub inne, mogą generować pochłanianie netto, którego nie można wykorzystać do zapewnienia zgodności z rozporządzeniem (UE) 2018/842. Dopóki spełnione są cele

(18) Wyznaczenie ambitniejszych celów w rozporządzeniu (UE) 2018/841 ograniczy zdolność państw członkowskich do generowania pochłaniania netto, które można wykorzystać do zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. Ponadto podział wykorzystania elastyczności LULUCF na dwa odrębne okresy jeszcze bardziej ograniczy dostępność pochłaniania netto na potrzeby zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. W rezultacie niektóre państwa członkowskie mogą napotkać trudności w osiągnięciu swoich celów na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/842, natomiast niektóre państwa członkowskie, te same lub inne, mogą generować pochłanianie netto, którego nie można wykorzystać do zapewnienia zgodności z rozporządzeniem (UE) 2018/842. Dopóki spełnione są cele

Unii określone w art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1119, w szczególności w odniesieniu do maksymalnego limitu wkładu pochłaniania netto, należy stworzyć nowy dobrowolny mechanizm w formie dodatkowej rezerwy, który pomoże stosującym go państwom członkowskim w wypełnianiu ich zobowiązań.

Unii określone w art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1119, w szczególności w odniesieniu do maksymalnego limitu wkładu pochłaniania netto, należy stworzyć nowy dobrowolny mechanizm w formie dodatkowej rezerwy, który pomoże stosującym go państwom członkowskim w wypełnianiu ich zobowiązań *w sposób jak najbardziej racjonalny pod względem kosztów.*

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 18 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(18a) Niektóre państwa członkowskie będą się musiały zmierzyć z poważnymi wyzwaniami, aby osiągnąć cele określone w niniejszym rozporządzeniu. Dlatego też należy zagwarantować elastyczność, antycypację i możliwość przenoszenia. Wprowadzenie sektorowych wkładów minimalnych mogłoby zagrozić osiągnięciu tych celów i nie przyniesie pożądanego rezultatu.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 18 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(18b) Przy określaniu celów niniejszego rozporządzenia należy uwzględnić różne warunki wyjściowe w państwach członkowskich, zarówno między różnymi sektorami, jak i w ich obrębie. Realizacja celów redukcji nie powinna narazić na szwank zdolności sektora rolnictwa do zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego w Europie i na świecie.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 18 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(18c) Wzywa się Komisję, by opracowała plan ustalenia celów Unii służących zmniejszeniu emisji gazów cieplarnianych w niektórych sektorach po 2030 r. Ponadto wzywa się Komisję, by sprawdziła, w jaki sposób można połączyć sektor rolniczy z sektorem leśnym z LULUCF po 2030 r. Przed wprowadzeniem jakiegokolwiek środka ustawodawczego należy ocenić skutki regulacji.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 Rozporządzenie (UE) 2018/842 Artykuł 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1) w art. 1 wartość „30 %” zastępuje się wartością „40 %”;

skreśla się

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 a (nowy) Rozporządzenie (UE) 2018/842 Artykuł 1

Tekst obowiązujący

Poprawka

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa obowiązki państw członkowskich w

1a) art. 1 otrzymuje brzmienie:

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie przyczynia się do osiągnięcia celów

odniesieniu do ich minimalnych wkładów w okresie od 2021 r. do 2030 r. na rzecz realizacji celu Unii polegającego na redukcji jej emisji gazów cieplarnianych w 2030 r. o **30 %** w porównaniu z 2005 r. w sektorach objętych art. 2 niniejszego rozporządzenia *i przyczynia się do osiągnięcia celów Porozumienia paryskiego. Niniejsze rozporządzenie ustanawia także przepisy dotyczące ustalania rocznych limitów emisji oraz oceny postępów państw członkowskich w zakresie realizacji ich minimalnych wkładów.*

porozumienia paryskiego i unijnego celu osiągnięcia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r., jak określono w art. 2 rozporządzenia (UE) 2021/1119 (Europejskie prawo o klimacie).

Wzywa się Komisję, by przy ustalaniu celów redukcji liniowej uwzględniła konieczność stopniowego dostosowania podziału obciążeń między państwa członkowskie. Celem na rok 2050 jest osiągnięcie neutralności klimatycznej przez wszystkie państwa członkowskie. Dlatego też nie mogą powstać między nimi zbyt duże luki. Określając podział obciążeń, oprócz wskaźnika PKB na mieszkańca należy w coraz większym stopniu uwzględniać oszczędność kosztową i sprawiedliwość, również w okresie po 2030 r.

2. Niniejsze rozporządzenie określa obowiązki państw członkowskich w odniesieniu do ich minimalnych wkładów w okresie od 2021 r. do 2030 r. na rzecz realizacji celu Unii polegającego na redukcji emisji gazów cieplarnianych **do** 2030 r. o **40 %** w porównaniu z 2005 r. w sektorach objętych art. 2 niniejszego rozporządzenia.

(<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/HTML/?uri=CELEX:32018R0842&from=EN#d1e508-26-1>)

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 a (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a) dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Klasyfikację kryteriów zrównoważonego rozwoju dla biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy uregulowano w dyrektywie (UE) 2018/2001.”;

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 4 – ustęp 3 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające roczne limity emisji dla każdego państwa członkowskiego na okres od 2021 r. do 2030 r. wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂, zgodnie ze ścieżkami liniowymi określonymi w ust. 2.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające roczne limity emisji dla każdego państwa członkowskiego na okres od 2021 r. do 2030 r. wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂, zgodnie ze ścieżkami liniowymi określonymi w ust. 2, z ***uwzględnieniem oszczędności kosztowej i proporcjonalności.***

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 5 – ustęp 4

Tekst obowiązujący

Poprawka

4. Państwo członkowskie może przekazać innym państwom członkowskim do 5 % swojego rocznego limitu emisji na dany rok w odniesieniu do lat od 2021 r. do 2025 r. i do 10 % – w odniesieniu do lat od

3a) w art. 5 ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

„4. Państwo członkowskie może przekazać innym państwom członkowskim do 5 % swojego rocznego limitu emisji na dany rok w odniesieniu do lat od 2021 r. do 2025 r. i do 10 % – w odniesieniu do lat od

2026 r. do 2030 r. **Otrzymujące państwo** członkowskie **może wykorzystać tę ilość w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 na dany rok lub na kolejne lata do 2030 r.**

2026 r. do 2030 r. **Państwa** członkowskie **powiadają Komisję o działaniach podjętych zgodnie z tym ustępem, łącznie z ceną przekazania na tonę ekwiwalentu CO₂.**”;

(<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/HTML/?uri=CELEX:32018R0842&from=EN#d1e636-26-1>)

Poprawka 22

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 – litera b – podpunkt ii

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 7 – ustęp 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

a) łączna ilość uwzględniona w odniesieniu do tego państwa członkowskiego dla lat 2021–2025 nie przekracza **połowy** maksymalnej wielkości sumarycznego pochłaniania netto określonej dla tego państwa członkowskiego w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;

a) łączna ilość uwzględniona w odniesieniu do tego państwa członkowskiego dla lat 2021–2025 nie przekracza **75 %** maksymalnej wielkości sumarycznego pochłaniania netto określonej dla tego państwa członkowskiego w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;

aa) łączna ilość uwzględniona w odniesieniu do tego państwa członkowskiego dla lat 2026–2030 nie przekracza **połowy** maksymalnej wielkości sumarycznego pochłaniania netto określonej dla tego państwa członkowskiego w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;”;

aa) łączna ilość uwzględniona w odniesieniu do tego państwa członkowskiego dla lat 2026–2030 nie przekracza **75 %** maksymalnej wielkości sumarycznego pochłaniania netto określonej dla tego państwa członkowskiego w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;”;

aa a) łączna ilość uwzględniona w odniesieniu do tego państwa członkowskiego ogółem dla lat 2021–2030 nie przekracza maksymalnej wielkości sumarycznego pochłaniania netto określonej dla tego państwa członkowskiego w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Poprawka 23

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 a (nowy)
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 8 – ustęp 3

Tekst obowiązujący

3. Komisja **może wydać** opinię dotyczącą solidności planów działań korygujących przekazanych zgodnie z ust. 1 i w takim przypadku dokonuje tego w terminie czterech miesięcy od otrzymania tych planów. Zainteresowane państwo członkowskie w możliwie największym stopniu uwzględnia opinię Komisji i **może** odpowiednio **zmienić** swój plan działań korygujących.

Poprawka

5a) art. 8 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

3. Komisja **wydaje** opinię dotyczącą solidności planów działań korygujących przekazanych zgodnie z ust. 1 i w takim przypadku dokonuje tego w terminie czterech miesięcy od otrzymania tych planów. Zainteresowane państwo członkowskie w możliwie największym stopniu uwzględnia opinię Komisji i odpowiednio **zmienia** swój plan działań korygujących. **Jeżeli zainteresowane państwo członkowskie nie uwzględnia zalecenia lub jego znacznej części, przedstawia uzasadnienie i podaje je do wiadomości publicznej.**

(<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/HTML/?uri=CELEX:32018R0842&from=EN#d1e508-26-1>)

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 6
Rozporządzenie (UE) 2018/842
Artykuł 9 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Jeżeli emisje gazów cieplarnianych danego państwa członkowskiego w okresie od 2021 r. do 2025 r., o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/841, przewyższają jego pochłanianie określone zgodnie z art. 12 tego rozporządzenia, centralny administrator odlicza od rocznych limitów emisji tego państwa członkowskiego wielkość równą tej nadwyżce emisji gazów cieplarnianych wyrażoną w tonach ekwiwalentu CO₂ na

Poprawka

2. Jeżeli emisje gazów cieplarnianych danego państwa członkowskiego w okresie od 2021 r. do 2025 r., o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/841, przewyższają jego pochłanianie określone zgodnie z art. 12 tego rozporządzenia, centralny administrator odlicza od rocznych limitów emisji tego państwa członkowskiego wielkość równą tej nadwyżce emisji gazów cieplarnianych wyrażoną w tonach ekwiwalentu CO₂ na

odpowiednie lata.”;

odpowiednie lata. *Jeżeli państwo członkowskie przekroczy swoje limity emisji w dwóch kolejnych latach, musi przedstawić Komisji powody tego w sprawozdaniu i wyjaśnić, jak chciałoby zmienić swoją długoterminową strategię krajową.*

PROCEDURA W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

Tytuł	Zmiana rozporządzenia (UE) 2018/842 w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego
Odsyłacze	COM(2021)0555 – C9-0321/2021 – 2021/0200(COD)
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	ENVI 13.9.2021
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	AGRI 13.9.2021
Sprawozdawca(czyni) komisji opiniodawczej Data powołania	Norbert Lins 23.3.2022
Poprzedni(a) sprawozdawca(czyni) komisji opiniodawczej	Pär Holmgren
Rozpatrzenie w komisji	25.1.2022
Data przyjęcia	22.3.2022
Wynik głosowania końcowego	+: 30 –: 14 0: 3
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Atidzhe Alieva-Veli, Álvaro Amaro, Carmen Avram, Adrian-Dragoș Benea, Mara Bizzotto, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Angelo Ciocca, Ivan David, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Dino Giarrusso, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Krzysztof Jurgiel, Jarosław Kalinowski, Elsi Katainen, Camilla Laureti, Gilles Lebreton, Julie Lechanteux, Norbert Lins, Colm Markey, Ulrike Müller, Maria Noichl, Juozas Olekas, Eugenia Rodríguez Palop, Bronis Ropé, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Marc Tarabella, Veronika Vrecionová, Sarah Wiener, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Pär Holmgren, Cristina Maestre Martín De Almagro, Alin Mituța, Christine Schneider

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

30	+
ID	Ivan David
PPE	Álvaro Amaro, Daniel Buda, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Jarosław Kalinowski, Norbert Lins, Colm Markey, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Christine Schneider, Annie Schreijer-Pierik, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Jérémy Decerle, Martin Hlaváček, Elsi Katainen, Alin Mituța, Ulrike Müller
S&D	Clara Aguilera, Carmen Avram, Adrian-Dragoș Benea, Isabel Carvalhais, Paolo De Castro, Camilla Laureti, Cristina Maestre Martín De Almagro, Juozas Olekas, Marc Tarabella

14	-
ECR	Mazaly Aguilar, Krzysztof Jurgiel, Bert-Jan Ruissen, Veronika Vrecionová
ID	Gilles Lebreton, Julie Lechanteux
S&D	Maria Noichl
The Left	Luke Ming Flanagan, Eugenia Rodríguez Palop
Verts/ALE	Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Pär Holmgren, Bronis Ropé, Sarah Wiener

3	0
ID	Mara Bizzotto, Angelo Ciocca
NI	Dino Giarrusso

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się

PROCEDURA W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ

Tytuł	Zmiana rozporządzenia (UE) 2018/842 w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego			
Odsyłacze	COM(2021)0555 – C9-0321/2021 – 2021/0200(COD)			
Data przedstawienia w PE	14.7.2021			
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	ENVI 13.9.2021			
Komisje opiniodawcze Data ogłoszenia na posiedzeniu	BUDG 13.9.2021	ITRE 13.9.2021	TRAN 13.9.2021	REGI 13.9.2021
	AGRI 13.9.2021			
Opinia niewydana Data decyzji	BUDG 31.8.2021	ITRE 15.9.2021		
Sprawozdawcy Data powołania	Jessica Polfjård 17.9.2021			
Rozpatrzenie w komisji	27.9.2021	10.2.2022		
Data przyjęcia	17.5.2022			
Wynik głosowania końcowego	+: –: 0:	61 20 6		
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Mathilde Androuët, Margrete Auken, Simona Baldassarre, Marek Paweł Balt, Traian Băsescu, Hildegard Bentele, Alexander Bernhuber, Simona Bonafè, Delara Burkhardt, Pascal Canfin, Sara Cerdas, Mohammed Chahim, Tudor Ciuhodaru, Nathalie Colin-Oesterlé, Esther de Lange, Christian Doleschal, Marco Dreosto, Bas Eickhout, Cyrus Engerer, Agnès Evren, Pietro Fiocchi, Raffaele Fitto, Catherine Griset, Jytte Guteland, Teuvo Hakkarainen, Martin Hojsík, Pär Holmgren, Yannick Jadot, Adam Jarubas, Petros Kokkalis, Ewa Kopacz, Peter Liese, Sylvia Limmer, Javi López, César Luena, Marian-Jean Marinescu, Fulvio Martusciello, Liudas Mažylis, Joëlle Mélin, Tilly Metz, Silvia Modig, Dolors Montserrat, Alessandra Moretti, Ville Niinistö, Ljudmila Novak, Grace O’Sullivan, Jutta Paulus, Stanislav Polčák, Jessica Polfjård, Nicola Procaccini, Luisa Regimenti, Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Sándor Rónai, Rob Rooken, Silvia Sardone, Christine Schneider, Günther Sidl, Ivan Vilibor Sinčić, Linea Sogaard-Lidell, Nils Torvalds, Edina Tóth, Véronique Trillet-Lenoir, Petar Vitanov, Alexandr Vondra, Mick Wallace, Pernille Weiss, Emma Wiesner, Michal Wiezik, Tiemo Wölken, Anna Zalewska			
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Michael Bloss, Manuel Bompard, Milan Brglez, Stelios Kypourouopoulos, Manuela Ripa, Christel Schaldemose, Vincenzo Sofo, Idoia Villanueva Ruiz			

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI
PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

61	+
NI	Ivan Vilibor Sinčić
PPE	Hildegard Bentele, Alexander Bernhuber, Nathalie Colin-Oesterlé, Christian Doleschal, Agnès Evren, Adam Jarubas, Ewa Kopacz, Stelios Kypourouopoulos, Peter Liese, Fulvio Martusciello, Liudas Mažylis, Dolores Montserrat, Ljudmila Novak, Jessica Polfjård, Stanislav Polčák, Luisa Regimenti, Christine Schneider, Maria Spyrali, Pernille Weiss, Esther de Lange
Renew	Pascal Canfin, Andreas Glück, Martin Hojsík, Jan Huitema, Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Linea Sogaard-Lidell, Nils Torvalds, Véronique Trillet-Lenoir, Emma Wiesner, Michal Wiezik, Nicolae Ștefănuță
S&D	Marek Paweł Balt, Monika Beňová, Simona Bonafè, Milan Brglez, Delara Burkhardt, Sara Cerdas, Mohammed Chahim, Tudor Ciuhodaru, Cyrus Engerer, Jytte Guteland, César Luena, Javi López, Alessandra Moretti, Sándor Rónai, Christel Schaldemose, Günther Sidl, Petar Vitanov, Tiemo Wölken
Verts/ALE	Margrete Auken, Michael Bloss, Bas Eickhout, Pär Holmgren, Yannick Jadot, Tilly Metz, Ville Niinistö, Grace O'Sullivan, Jutta Paulus, Manuela Ripa

20	-
ECR	Sergio Berlato, Pietro Focchi, Raffaele Fitto, Nicola Procaccini, Rob Rooken, Vincenzo Sofo, Alexandr Vondra, Anna Zalewska
ID	Mathilde Androuët, Simona Baldassarre, Aurélie Beigneux, Marco Dreosto, Catherine Griset, Teuvo Hakkarainen, Sylvia Limmer, Joëlle Mélin, Silvia Sardone
NI	Edina Tóth
PPE	Traian Băsescu, Marian-Jean Marinescu

6	0
The Left	Malin Björk, Manuel Bompard, Petros Kokkalis, Silvia Modig, Idoia Villanueva Ruiz, Mick Wallace

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się